

BURMISTRZ MIASTA I GMINY SOLEC KUJAWSKI

Załącznik Nr 2
do uchwały Nr XVI/138/08
Rady Miejskiej w Solcu Kujawskim
z dnia 27 czerwca 2008 roku

Załącznik Nr 2
do uchwały Nr XIV/133/16
Rady Miejskiej w Solcu Kujawskim
z dnia 18 marca 2016 roku

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SOLEC KUJAWSKI

TEKST STUDIUM
-Część druga-

KIERUNKI ROZWOJU

TEKST JEDNOLITY

SOLEC KUJAWSKI 2006 – 2008 R.

ZMIANA STUDIUM - SOLEC KUJAWSKI 2015 - 2016 r.

AWJ

AWJ Wojciech Jaworski

ul. Bukowa 9/6, 85-625 Bydgoszcz

tel/fax (0 52) 3277 838

tel. 0 500 114 777

e-mail: a.kujath.jaworska@orange.pl

NIP 554-103-69-92

zespół autorski:

**GENERALNY
PROJEKTANT**

mgr inż. arch. Agnieszka Kujath-Jaworska
*Wpis na listę członków Północnej Okręgowej Izby
Urbanistów z siedzibą w Gdańsku pod Nr G –
166/2003*

**PODSTAWOWE OPRACOWANIE
EKOFIZJOGRAFICZNE**

mgr inż. arch. kraj. Anna Rożek
*Biegły z listy Wojewody Kuj. – Pom. w zakresie
sporządzania ocen oddziaływania na środowisko nr
0048*

ENERGETYKA

inż. Zofia Olechnowicz

**GOSPODARKA
WODNO-ŚCIEKOWA**

inż. Danuta Szolc

KOMUNIKACJA

mgr inż. Aleksander Skibiński

DEMOGRAFIA

mgr Magdalena Matuszewska

Wykonawca zmiany studium 2015-2016 r.

Pracownia Urbanistyczna AWJ Wojciech Jaworski

ul. Jarmużowa 3, 85-410 Bydgoszcz

*mgr inż. arch. Agnieszka Kujath-Jaworska posiadająca kwalifikacje do wykonywania zawodu
urbanisty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskane na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia
2000r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z
2014 r. poz. 1946)*

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ
I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO
GMINY
SOLEC KUJAWSKI**

**TEKST STUDIUM
KIERUNKI ROZWOJU**

SPIS TREŚCI		strona
IV. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY		4
1. Ustalenia ogólne		4
2. Ustalenia szczegółowe – strefy polityki przestrzennej		8
3. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy		24
4. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego		26
5. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej		33
6. Polityka gminy w zakresie rozwoju turystyki i wypoczynku		41
7. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej		42
8. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym		54
9. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1		55
10. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m ² oraz obszary przestrzeni publicznej		56
11. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne		57
12. Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych		57
13. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny		62
14. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej		63
15. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. O ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i nr 153, poz. 1271);		64
16. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji		65
17. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych		65

IV. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

Kierunki zagospodarowania przestrzennego określają potencjalne możliwości zagospodarowania przestrzeni dla realizacji przyjętych celów poprzez sformułowanie rodzaju i zakresu zmian w strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy.

Ustalenie działań niezbędnych dla wprowadzenia tych zmian jest określeniem zasad polityki przestrzennej.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Solec Kujawski określone zostały łącznie dla miasta i dla terenów wiejskich w formie:

- ustaleń ogólnych odnoszących się do rozwoju przestrzennego i funkcjonalnego,
- ustaleń szczegółowych odniesionych do stref polityki przestrzennej, z określeniem głównych form użytkowania i kierunków działań na tych terenach.

1. Ustalenia ogólne

W zakresie rozwoju przestrzennego ustala się:

1) podział na strefy polityki przestrzennej:

- zurbanizowana (1),
- dalszego rozwoju układu przestrzennego (2),
- systemu ekologicznego (3),
- parku przemysłowego (4),
- rolniczo-osadnicza Otorowo-Makowiska (5),
- wielofunkcyjna Wypaleniska - Makowiska (6)
- wielofunkcyjna - ekologiczna „Chrośna” (7)
- specjalna, zieleni izolacyjnej oraz zieleni rekreacyjnej i sportu (8),
- leśno-osadnicza (9)

2) zasadniczy rozwój przestrzenny miasta w kierunku wschodnim i zachodnim w obrębie strefy 2 oraz potencjalnych terenów rozwojowych w strefie 5,

3) rozwój strefy zurbanizowanej poprzez kontynuację zabudowy na terenach objętych planami miejscowymi oraz zabudowę terenów przewidzianych do uzupełnień,

4) ochronę zieleni miejskiej tworzącej system ekologiczny miasta (3 i 9).

5) rozwój funkcji mieszkaniowej i działalności produkcyjno-usługowej jako funkcji podstawowych oraz rolnictwa i leśnictwa oraz turystyki jako funkcji uzupełniających, a ponadto funkcji specjalnej – Radiowe Centrum Nadawcze Polskiego Radia S.A.

W zakresie rozwoju funkcjonalnego ustala się:

- 1) zmianę w strukturze funkcjonalnej miasta (w stosunku do dotychczasowych kierunków) polegającą na ograniczeniu funkcji przemysłowej na korzyść: rozwoju działalności gospodarczo-usługowej (drobna i średnia wytwórczość) zabudowy jednorodzinnej oraz usług (w tym terenów oferowanych dla usług ponadlokalnych),
- 2) wielofunkcyjny rozwój strefy zurbanizowanej oraz strefy dalszego rozwoju układu przestrzennego, przy zróżnicowanych działaniach w ich obrębie:
 - w strefie zurbanizowanej – zachowanie istniejących i kontynuację rozwijanych funkcji ze szczególnym uwzględnieniem porządkowania śródmieścia (rozwój usług ogólnomiejskich – centrotwórczych),
 - w strefie dalszego rozwoju układu przestrzennego – kontynuację rozwoju funkcji mieszkaniowej, mieszkaniowej wielorodzinnej, szeroki rozwój działalności gospodarczo-usługowej a także budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego i usług ponadlokalnych,
 - dążenie do wyprowadzenia funkcji przemysłowej do strefy parku przemysłowego,
- 3) ochronę i kształtowanie systemu ekologicznego miasta z uwzględnieniem dalszego racjonalnego rozwoju funkcji rekreacyjnej, przede wszystkim na obszarach: przewidywanego do powiększenia parku miejskiego w strefie 3 oraz proponowanych terenach w dolinie Wisły.

W zakresie rozwoju komunikacji ustala się:

- przebudowę i rozbudowę drogi krajowej nr 10 do parametrów drogi ekspresowej S-10;
- przebudowę i rozbudowę dróg wojewódzkich;
- przebudowę i rozbudowę gminnych ulic i dróg lokalnych przede wszystkim w aspekcie obsługi nowych terenów przewidzianych do zainwestowania,
- konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania i dalszego rozwoju transportu drogowego, kolejowego i wodnego w oparciu o istniejącą i projektowaną sieć komunikacyjną,

W zakresie rozwoju infrastruktury technicznej ustala się:

- rozbudowę sieci wodociągowej zapewniając stały odbiór wody nowym odbiorcom,

- rozbudowę sieci kanalizacyjnej i budowę przepompowni ścieków umożliwiających rozwój układu przestrzennego;
- rozbudowę i modernizację sieci średniego i niskiego napięcia wraz z budową kolejnych stacji transformatorowych, zapewniających dostarczanie energii elektrycznej o odpowiednich parametrach;
- rozbudowę sieci gazowej średniego i niskiego ciśnienia, umożliwiających gazyfikację terenów rozwojowych,
- w zabudowie jednorodzinnej zalecane stosowanie systemów grzewczych preferujących paliwa ekologiczne,
- [budowę gazociągu wysokiego ciśnienia DN 400 MOP 8,4 MPa,](#)
- [budowę dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Jasiniec-Patnów.](#)

W zakresie rolnictwa ustala się:

- promowanie wielofunkcyjnego rolnictwa na terenach o zróżnicowanej jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- promowanie rolnictwa ekologicznego o charakterze biologicznym z zastosowaniem takich metod produkcji, które zapewniają realizację ekonomicznych celów rolników, a przy tym nie obciążają środowiska naturalnego (rolnictwo biologiczno-dynamiczne i biologiczno-organiczne),
- dalszy rozwój nieuciążliwego przetwórstwa rolno-spożywczego na potrzeby miast w oparciu o miejscowe produkty rolne (zrównoważone ogrodnictwo i sadownictwo),
- ochrona trwałych użytków zielonych przed degradacją i dewastacją poprzez użytkowanie rolnicze zgodne z ich naturalnym przeznaczeniem (zakaz przeznaczania na grunty orne),
- rozwój agroturystyki w oparciu o rekreacyjne walory środowiska przyrodniczego i zasoby mieszkaniowe gospodarstw rolnych,
- wyłączenie gruntów o najniższej bonitacji z użytkowania rolnego,

W zakresie leśnictwa ustala się:

- prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej polegającej na integrowaniu celów gospodarczych z aktywną ochroną przyrody,
- ochronę przed zalesieniem śródleśnych łąk, bagien i nieużytków w celu zachowania różnorodności biologicznej i krajobrazowej,

W zakresie działalności produkcyjno-usługowej ustala się:

- możliwość rozwoju działalności na bazie rekonstruowanej zabudowy z wyłączeniem wsi Chrośna i czasowo wsi Wypaleniska,
- możliwość nowych lokalizacji dla potrzeb działalności produkcyjno-usługowej w obrębie strefy 1, 2, 4, 5 według ustaleń szczegółowych,

W zakresie funkcji turystycznej ustala się:

- rozwój krajoznawstwa oraz turystyki kwalifikowanej na bazie walorów krajobrazowych doliny Wisły i kompleksu leśnego Puszczy Bydgoskiej,
- wykorzystanie istniejących znakowanych szlaków pieszych oraz wytrasowanie nowych do rozwoju turystyki rowerowej,
- rozwój gospodarstw agroturystycznych na bazie istniejącej zabudowy we wsiach Chrośna i Przyłubie,
- możliwość adaptacji byłych siedlisk na cele letniskowe oraz lokalizacji usług turystyczno-rekreacyjnych we wsi Chrośna,
- kompleksowe zagospodarowanie odcinka Europejskiego Szlaku Dalekobieżnego E11,
- możliwość wykorzystania terenów w strefie specjalnej na funkcje zieleni izolacyjnej, rekreacyjnej i sportu

W odniesieniu do funkcji specjalnej ustala się:

możliwość rozwoju Radiowego Centrum Nadawczego w zakresie nie powodującym zwiększania zasięgu szkodliwego oddziaływania oraz zmian w przyjętych kierunkach zagospodarowania sąsiednich obszarów,

W zakresie osadnictwa ustala się:

- zachowanie istniejącej zabudowy z możliwością przebudowy i rozbudowy w obrębie istniejących siedlisk,
- przeciwdziałanie dalszemu rozpraszaniu sieci osadniczej poprzez:
 - ograniczanie swobodnej lokalizacji nowych siedlisk do przypadków ekonomicznie uzasadnionych,
 - lokalizację pojedynczej zabudowy nierolniczej w sąsiedztwie istniejącej na obszarach wskazanych w ustaleniach szczegółowych,

- zakaz lokalizacji nowej zabudowy na terenach położonych w zasięgu potencjalnego zagrożenia powodziowego lub inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska,
- koncentrację zabudowy mieszkaniowo-usługowej na wskazanych terenach wsi Otorowo i Makowiska,
- możliwość lokalizacji zabudowy rezydencjonalnej we wsi Chrośna, na warunkach określonych w ustaleniach szczegółowych,
- preferowanie tradycyjnych form zabudowy zharmonizowanych z krajobrazem.

2. Ustalenia szczegółowe – strefy polityki przestrzennej

2.1. STREFA 1 – ZURBANIZOWANIA, obejmuje zróżnicowane funkcjonalnie obszary zabudowane o ukształtowanym układzie przestrzennym oraz obszary przyległe o zaawansowanych i rozpoczętych procesach urbanizacji.

Główne kierunki polityki przestrzennej to:

- modernizacja zabudowy,
- przekształcenia funkcjonalno-przestrzenne mające na celu rozwój funkcji śródmiejskich,
- kontynuacja zabudowy na terenach obowiązujących planów miejscowych,
- zamiar sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na obszarach potencjalnych terenów rozwojowych oraz już zainwestowanych w celu wprowadzenia zasad kształtowania przestrzeni,
- usprawnienie układu komunikacyjnego,

Obszar 1.1. - śródmiejski, obejmuje tereny podlegające ochronie konserwatorskiej (strefy „A” oraz częściowo „B” i „W”), przyległe tereny zabudowy wielorodzinnej oraz wskazane do rozwoju funkcji śródmiejskich tereny po południowej stronie linii kolejowej. Dla obszaru ustala się:

- 1) jako wiodącą, funkcję usługowo-mieszkaniową,
- 2) sukcesywną likwidację funkcji sprzecznych z funkcją wiodącą
- 3) podnoszenie walorów architektoniczno-użytkowych zabudowy przewidzianej do zachowania,

- 4) kontynuowanie przekształceń zabudowy staromiejskiej, (przy zachowaniu wymogów ochrony konserwatorskiej) w celu zwiększenia intensywności zabudowy, poprawy struktury funkcjonalnej, standardów techniczno-użytkowych i estetyki śródmieścia.
- 5) rozwój śródmiejskiej struktury funkcjonalno-przestrzennej na części obszaru położonej po południowej stronie linii kolejowej,
- 6) kształtowanie centrum usługowego miasta poprzez przekształcenia mające na celu koncentrację usług centrotwórczych (głównie publicznych, uzupełniająco komercyjnych) przy jednoczesnym ograniczaniu funkcji mieszkaniowej,
- 7) nie przekraczanie wysokości zabudowy położonej w strefie ekspozycji od strony Wisły 3 kondygnacji (wliczając poddasze użytkowe), oraz wykluczenie stosowania dachów płaskich i jednospadowych,
- 8) przy przekształceniach zabudowy położonej w obszarze okresowego zagrożenia wysokimi wodami Wisły, należy w projektach budowlanych uwzględnić stosowne zabezpieczenia przeciwpowodziowe w zakresie posadowienia i konstrukcji obiektów, projekty uzgadniać z jednostkami odpowiedzialnymi za zapewnienie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego mieszkańców,
- 9) realizacja ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenach, na których one obowiązują,
- 10) istniejące wielkopowierzchniowe obiekty handlowe przed wejściem w życie ustawy z dnia 11 maja 2007 r. o tworzeniu i działaniu wielkopowierzchniowych obiektów handlowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 127, poz. 880) – wskazane na rysunku studium,
- 11) projektowana lokalizacja wielkopowierzchniowego obiektu handlowego - wskazana na rysunku studium, obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,

Obszar 1.2. - zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług nieuciążliwych, przewidziany do rozwoju dotychczasowych funkcji, dla którego ustala się:

- 1) jako funkcję uzupełniającą – uprawy ogrodnicze z zabudową mieszkaniową,
- 2) przekształcenia i uzupełnienia zabudowy w obrębie istniejącego zainwestowania, mające na celu podniesienie standardów i walorów

architektonicznych obiektów, z uwzględnieniem wymogów ochrony konserwatorskiej,

- 2) potencjalne tereny rozwojowe pod zabudowę mieszkaniową z dopuszczeniem usług nieuciążliwych z zamiarem sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zgodnie z rysunkiem studium, w których należy uwzględnić zróżnicowane warunki gruntowo-wodne oraz kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów wskazane w niniejszym studium (pkt.3)
 - zachowanie stacji redukcyjno-pomiarowej gazu,
- 3) realizację ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenach, na których one obowiązują – wskazane na rysunku studium,
- 4) istniejący wielkopowierzchniowy obiekt handlowy przed wejściem w życie ustawy z dnia 11 maja 2007 r. o tworzeniu i działaniu wielkopowierzchniowych obiektów handlowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 127, poz. 880) – wskazane na rysunku studium,

Obszar 1.3. – przemysłowo-składowo-produkcyjny oraz rekreacyjno-sportowy, przewidziany do zachowania części zagospodarowania zgodnego z funkcją oraz przekształceń i uzupełnień, dla którego ustala się:

- 1) jako funkcję uzupełniającą działalność gospodarczo-usługową, łączoną z funkcją mieszkaniową,
- 2) ograniczenie uciążliwości istniejących i nowo lokalizowanych zakładów do granic użytkowania,
- 3) obowiązek stosowania środków technicznych minimalizujących ujemne skutki prowadzonej działalności na środowisko i zdrowie ludzi,
- 4) zachowanie ciepłowni miejskiej,
- 5) ograniczenie wycinki istniejącego drzewostanu oraz utworzenie naturalnej izolacji od obszarów mieszkaniowo-usługowych,
- 6) realizację ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenach, na których one obowiązują – wskazane na rysunku studium,
- 7) zamiar sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zgodnie z rysunkiem studium, w celu porządkowania oraz określenia zasad kształtowania przestrzeni,
- 8) zachowanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej,

- 9) dopuszcza się funkcję usług sportu i rekreacji.

Obszar 1.4. – działalności gospodarczo-usługowej, przewidziany do rozwoju dotychczasowych funkcji, dla którego ustala się:

- 1) zachowanie istniejącego zainwestowania z możliwością rozbudowy i lokalizacji nowych zakładów,
- 2) modernizację, rozbudowę i wymianę obiektów dla potrzeb produkcji rolnej w obrębie istniejących zagród,
- 3) modernizację i wymianę pozostałej zabudowy mieszkaniowej,
- 4) możliwość rozwoju nieuciążliwej działalności usługowej związanej z obsługą rolnictwa na bazie istniejącej zabudowy,
- 5) ograniczenie lokalizacji nowej zabudowy zagrodowej wyłącznie do przypadków ekonomicznie uzasadnionych,
- 6) potencjalne tereny rozwojowe pod zabudowę usługowo – produkcyjną łączoną z funkcją mieszkaniową, z zamiarem sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zgodnie z rysunkiem studium, w których należy uwzględnić zróżnicowane warunki gruntowo-wodne oraz kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów wskazane w niniejszym studium (pkt.3)
- 7) ograniczenie uciążliwości zakładów do granic użytkowania oraz obowiązek stosowania środków technicznych skutecznie ją minimalizujących,
- 8) utworzenie naturalnej izolacji od przyległych dróg,
- 9) użytkowanie położonej w obrębie obszaru zieleni rekreacyjnej w formie ogrodów działkowych z możliwością powiększenia, pod warunkiem utworzenia pasa zieleni o funkcji izolacyjnej od ulicy Leśnej lub możliwość przekształcenia ogrodów działkowych na funkcję gospodarczo-usługową.

2.2. STREFA 2 – DALSZEGO ROZWOJU UKŁADU PRZESTRZENNEGO, obejmuje zróżnicowane funkcjonalnie obszary z rozpoczętym procesem urbanizacji – przewidziane do dalszego rozwoju oraz grunty rolne stanowiące obszary rozwojowe miasta.

Obszar 2.1. – przemysłowo-składowy, przewidziany do dalszego rozwoju, dla którego ustala się:

- 1) możliwość rozbudowy istniejących zakładów oraz lokalizacji nowych, wskazane rozczłonkowanie dużych kubatur eksponowanych widokowo od strony Wisły,
- 2) możliwość wprowadzenia działalności gospodarczo-usługowej, jednak bez prawa realizacji funkcji mieszkaniowej,
- 3) stopniową eliminację istniejącej funkcji mieszkaniowej, nie wyklucza się przejściowego wykorzystania istniejących obiektów socjalnych, stanowiących własność gminy na cele mieszkaniowe (mieszkania rotacyjne) pod warunkiem uzyskania pozytywnej opinii organów z zakresu ochrony środowiska,
- 4) ograniczenie uciążliwości istniejących i projektowanych zakładów do granic użytkowania oraz obowiązek stosowania środków technicznych minimalizujących ujemne skutki prowadzonej działalności na środowisko i zdrowie ludzi,
- 5) obowiązek rozwiązania gospodarki ściekowej obszaru w nawiązaniu do sieci miejskiej,
- 6) zachowanie istniejącej zieleni wysokiej, właściwe zagospodarowanie ciągu ekologicznego i wprowadzenie zróżnicowanych form zieleni od strony Wisły i pozostałych granic obszaru,
- 7) potencjalne tereny rozwojowe z zamiarem sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zgodnie z rysunkiem studium, w których należy uwzględnić zróżnicowane warunki gruntowo-wodne oraz kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów wskazane w niniejszym studium (pkt.3),
- 8) możliwość urządzenia terenu rekreacyjnego na styku z obszarem 2.2. jeżeli będzie to wynikać z programu usług wymienionego obszaru,
- 9) projektowana lokalizacja wielkopowierzchniowego obiektu handlowego – wskazana na rysunku studium, obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Obszar 2.2. – wielofunkcyjny w zakresie usług nieuciążliwych z zielenią towarzyszącą, dla którego ustala się:

- 1) zachowanie i uporządkowanie istniejącej zieleni wysokiej,
- 2) likwidację wysypiska komunalnego, rekultywację terenu oraz jego dostosowanie do nowych funkcji,
- 3) preferowane funkcje: konferencyjno-szkoleniowe, sportowo-rekreacyjne związane z Wisłą,
- 4) realizację ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązującego dla całego obszaru.

Obszar 2.3. – działalności gospodarczo-usługowej, przewidziany do rozwoju wymienionych funkcji, dla którego ustala się:

- 1) zamiar opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w którym należy uwzględnić:
 - łączenie funkcji mieszkaniowej z działalnością gospodarczo-usługową,
 - zakaz lokalizacji funkcji chronionych,
 - projektowaną drogę powiatową,
 - zachowanie co najmniej 20% powierzchni każdej działki w stanie ekologicznie czynnym,
 - ochronę lokalnego ciągu ekologicznego,
 - sąsiedztwo terenów zabudowy mieszkaniowej,
- 2) ograniczenie uciążliwości wynikającej z prowadzonej uciążliwości do granic użytkowania oraz stosowanie środków technicznych skutecznie ją minimalizujących.

Obszar 2.4. – zabudowy mieszkaniowej wielo i jednorodzinnej, dla którego ustala się:

- 1) w odniesieniu do potencjalnych terenów rozwojowych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną i jednorodziną ustala się:
 - zamiar sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w których należy uwzględnić:
 - zróżnicowane warunki gruntowo-wodne,

- zabudowę jednorodzinną o zróżnicowanym układzie z przewagą zabudowy w układzie wolnostojącym,
- zróżnicowanie standardów zabudowy, przyjmując dla zabudowy wolnostojącej znaczny udział działek o wielkości 1000 m² z wysokim udziałem zieleni,
- zastosowanie jednolitych dachów dla wyodrębnionych zespołów zabudowy,
- łączenie „pod jednym dachem” funkcji mieszkaniowej i gospodarczej,
- skorelowanie programu usług podstawowych z programem osiedla wielorodzinnego,
- zakaz lokalizacji rzemiosła produkcyjno-usługowego, hurtowni itp.,
- możliwość zachowania zwartej zabudowy w południowej części terenu,
- zachowanie przepompowni ścieków i pozostałego zainwestowania, bez prawa zwiększania intensywności zabudowy,
- czynną ochronę istniejącego ciągu ekologicznego,
- utworzenie publicznego placu zieleni urządzonej niskiej i średniej (otwarcie na Wisłę) wraz z przejściem na teren rekreacyjny,
- w odniesieniu do terenów zainwestowanych ustala się:
 - jako funkcję wiodącą mieszkaniową,
 - jako funkcję uzupełniającą – usługową,
 - możliwość przekształcenia i uzupełnienia zabudowy w obrębie istniejącego zainwestowania, mające na celu podniesienie standardów i walorów architektonicznych obiektów,
- realizację ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenach, na których one obowiązują – wskazane na rysunku studium,
- projektowana lokalizacja wielkopowierzchniowego obiektu handlowego – wskazana na rysunku studium, obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Obszar 2.5. – złóż kruszywa naturalnego, w przewadze, dla którego ustala się:

- 1) w odniesieniu do istniejącego terenu eksploatacji kruszywa:
 - eksploatacja zgodnie z uzyskaną koncesją, a rekultywacja według ustaleń zatwierdzonej dokumentacji rekultywacyjnej,
- 2) w odniesieniu do terenów użytkowanych rolniczo:
 - zakaz tworzenia nowych terenów budowlanych,
 - możliwość zachowania istniejącej zabudowy oraz jej modernizacji,
 - podjęcie dalszej eksploatacji kruszywa uzależnia się od wyników oceny potencjalnych skutków wpływu na środowisko przyrodnicze,
- 3) w odniesieniu do terenów leśnych:
 - zakaz tworzenia nowych terenów budowlanych,
 - możliwość eksploatacji kruszywa uzależnia się od wyników oceny potencjalnych skutków wpływu na środowisko przyrodnicze, otrzymania wymaganych przepisami zgód na przeznaczenie gruntów na cele nieleśne oraz rachunku ekonomicznego uwzględniającego likwidację lasu i wysokie koszty rekultywacji,
 - podjęcie eksploatacji po wyczerpaniu złóż na terenach niezalesionych.

2.3. STREFA 3 – SYSTEMU EKOLOGICZNEGO, obejmuje istniejący system przyrodniczy miasta oraz obszary przewidziane do przekształceń i jego współtworzenia. Główne działania to kształtowanie i zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu oraz ochrona przed zabudową.

Obszar 3.1. – koryta Wisły wraz z terenem przewidzianym do zalania po realizacji stopnia wodnego „Solec Kujawski”, oraz obszary okresowo zagrożone wodami powodziowymi. Przewidziana do zachowania wysokiego rygoru ochrony jako:

- 1) fragment projektowanego korytarza ekologicznego o znaczeniu międzynarodowym systemu ECONET-POLSKA
- 2) możliwość reaktywowania funkcji transportowej na skalę lokalną, krajową i międzynarodową,
- 3) możliwość rozwoju funkcji turystycznej i rekreacyjnej poprzez uruchomienie przeprawy promowej, organizowanie rejsów po Wiśle, sportów wodnych itp.,
- 4) potencjalną możliwość skaskadowania Wisły przy wschodniej granicy miasta,

- 5) potencjalną możliwość realizacji stopnia wodnego lub przeprawy „Solec Kujawski”.
- 6) część Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 138 Pradolina Toruń – Eberswalde (Noteć) – najwyższej i wysokiej ochrony,
- 7) część Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 141 QPM rzeka dolna Wisła – najwyższej ochrony.

Obszar 3.2. – terasy zalewowej Wisły, okresowo zagrożony wodami powodziowymi objęty wysokim rygiorem ochrony jako fragment projektowanego korytarza ekologicznego o znaczeniu międzynarodowym ECONET-POLSKA, dla którego ustala się:

- 1) zakaz zabudowy za wyjątkiem urządzeń niezbędnych dla rozwoju funkcji rekreacyjnych,
- 2) zachowanie dotychczasowego sposobu użytkowania z wyłączeniem przewidywanych terenów rekreacyjnych,
- 3) możliwość utworzenia publicznych terenów rekreacyjnych w oparciu o miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w których należy uwzględnić:
 - likwidację obiektów sprzecznych z funkcją,
 - przystosowanie terenów do form rekreacji związanej z Wisłą – prom, przystań wodna oraz innych zróżnicowanych form wypoczynku „nad wodą”,
 - ograniczenie zabudowy kubaturowej do funkcjonalnie niezbędnej,
 - zapewnienie koniecznych urządzeń usługowych i sanitarnych,
- 4) możliwość urządzenia terenu rekreacyjnego na styku z obszarem 2.2. jeżeli będzie to wynikać z programu usług wymienionego obszaru,
- 5) wytrasowanie publicznych szlaków turystycznych przy wykorzystaniu na cele krajoznawcze istniejących dróg,
- 6) możliwość zachowania zabudowy mieszkaniowo-rzemieślniczej; obowiązuje stosowanie środków technicznych skutecznie minimalizujących wpływ prowadzonej działalności na środowisko,
- 7) zachowanie oraz pielęgnację lasów i zieleni,
- 8) konieczność wzmocnienia funkcji ekologicznych korytarza rzeczno-m.in. poprzez:
 - tworzenie ciągów starorzeczy,

- tworzenie warunków dla rozwoju zieleni łąkowej oraz roślinności odpowiadającej warunkom siedliskowym,
- 9) zachowanie dotychczasowego sposobu użytkowania istniejących kompleksów trwałych użytków zielonych,
- 10) zakaz zabudowy,
- 11) obowiązują zakazy i nakazy dla obszaru NATURA
- 12) budowę dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Jasiniec-Patnów.

Obszar 3.3. – osadniczy wsi Przyłubie, położony w przewadze w strefie zagrożenia powodziowego, dla którego ustala się:

- 1) zachowanie istniejącej zabudowy z możliwością przebudowy, rozbudowy i zmiany sposobu użytkowania, przy uwzględnieniu wymogów strefy „B” ochrony konserwatorskiej,
- 2) brak potencjalnych terenów rozwojowych,
- 3) możliwość rozwoju działalności gospodarczo-usługowej o ograniczonej uciążliwości na bazie istniejącej zabudowy,
- 4) możliwość rozwoju agroturystyki na bazie istniejącej zabudowy,
- 5) możliwość wytrasowania odcinka szlaku pieszo-rowerowego łączącego miasto Solec Kujawski ze szlakiem „Zielonej Strugi”,
- 6) kontynuację istniejącej gospodarki rolnej,

Obszar 3.4. – ogólnomiejskiej zieleni rekreacyjnej, obejmujący park leśny, park wodny oraz Soleckie Centrum Kultury a także tereny przewidziane do przekształceń na zieleni miejską, dla którego ustala się:

- 1) w odniesieniu do całego obszaru zakaz zabudowy za wyjątkiem budynków i urządzeń niezbędnych dla rozwoju funkcji na wskazanych terenach,
- 2) w odniesieniu do istniejącego parku miejskiego:
 - zachowanie, konserwację i modernizację zieleni,
 - ochronę istniejącego siedliska leśnego przed degradacją m.in. poprzez ograniczenie ruchu samochodowego ulicą Sportową do potrzeb związanych z funkcją, utrzymanie i uzupełnienie szlaków pieszych i ścieżek rowerowych,
 - zachowanie i modernizację zespołu urządzeń obiektów sportowo-kulturalnych z możliwością uzupełnień w zakresie niezbędnym dla rozwoju funkcji,

- 3) w odniesieniu do pozostałej części obszaru:
- likwidację funkcji sprzecznych z przeznaczeniem,
 - przeprowadzenie rekultywacji terenu Nasycalni Drewna, poprzedzonej rozpoznaniem hydroekologicznym, w kierunku jego adaptacji na funkcje: usług, rekreacji, oświaty, sportu,
 - zamiar sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - zagospodarowanie terenu, program usług oraz zakres adaptacji istniejących obiektów według ustaleń na etapie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
 - adaptację pozostałych terenów na park miejski.

Obszar 3.5. – wielofunkcyjny, obejmujący park leśny oraz tereny przewidziane do przekształceń o przewadze mało korzystnych warunków budowlanych, dla którego ustala się:

- 1) uprawy ogrodnicze z zabudową mieszkaniową ekstensywną jako funkcję wiodącą,
- 2) działalność gospodarczo-usługową o ograniczonej uciążliwości i usługowa ze znacznym udziałem zieleni jako funkcję uzupełniającą,
- 3) przekształcenia i uzupełnienia zabudowy w obrębie istniejącego zainwestowania, mające na celu podniesienie standardów i walorów architektonicznych obiektów,
- 4) koncentracja zabudowy mieszkaniowej w istniejących skupiskach w oparciu o obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego - wskazane na rysunku studium,
- 5) potencjalne tereny rozwojowe z zamiarem sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – wskazane na rysunku, w których należy uwzględnić zróżnicowane warunki gruntowo-wodne oraz kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów wskazane w niniejszym studium (pkt.3),
- 6) zachowanie zieleni rekreacyjnej, użytkowanej w formie ogrodów działkowych,
- 7) ochronę terenów leśnych i prowadzenie działań profilaktycznych celem nie dopuszczenia do ich degradacji - zakaz zabudowy z wyjątkiem obiektów i infrastruktury na potrzeby służb leśnych,
- 8) zachowanie istniejącego cmentarza parafialnego.

2.4. STREFA 4 – PARKU PRZEMYSŁOWEGO, obejmuje istniejący teren parku przemysłowego objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz obszary przewidziane pod jego rozbudowę. Główne działania to kształtowanie i zapewnienie sprawnego funkcjonowania parku przemysłowego, przygotowanie oferty terenowej z jednoczesnym zabezpieczeniem infrastruktury technicznej oraz wprowadzenie zieleni izolacyjnej.

Obszar 4.1. – parku przemysłowego, dla którego ustala się:

- 1) realizację ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu, na którym on obowiązuje – wskazany na rysunku studium,
- 2) potencjalne tereny rozwojowe z zamiarem sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w którym należy uwzględnić:
 - zweryfikowany zasięg występowania chronionych gleb pochodzenia organicznego oraz wykluczenia wynikające ze zróżnicowanych warunków gruntowo-wodnych,
 - dopuszczenie łączenia funkcji usługowej z funkcją mieszkalną,
 - zachowanie zieleni wysokiej oraz wprowadzenie naturalnej izolacji,
 - zachowanie głównego punktu zasilania energetycznego,
 - budowę nowych dróg gminnych,
- 3) określić wewnętrzną strukturę funkcjonalno-przestrzenną dla poszczególnych zamierzeń inwestycyjnych,
- 4) ograniczenie uciążliwości wynikającej z prowadzonej działalności do granic użytkowania oraz obowiązek stosowania środków technicznych skutecznie ją minimalizujących,
- 5) użytkowanie położonej w obrębie obszaru zieleni rekreacyjnej w formie ogrodów działkowych,
- 6) dopuszcza się zachowanie istniejącej zabudowy mieszkalnej lub zmianę sposobu użytkowania na funkcje zgodne z określonymi kierunkami.

Obszar 4.2 – lasów ochronnych, zieleni izolacyjnej oraz zieleni rekreacyjnej i sportu, dla którego ustala się:

- 1) obowiązek zachowania i zapewnienia ciągłości użytkowania lasów,

- 2) możliwość zachowania, przebudowy, rozbudowy i zmiany sposobu użytkowania oraz wymiany istniejącej zabudowy mieszkaniowej,
- 3) zakaz tworzenia nowych działek budowlanych oraz utrwalania funkcji sprzecznych z przeznaczeniem obszaru,
- 4) dopuszcza się funkcję usług sportu i rekreacji łączonych z zielenią rekreacyjną

2.5. STREFA 5 – ROLNICZO-OSADNICZA OTOROWO-MAKOWISKA,

odznaczająca się średnią przydatnością gruntów dla rolnictwa oraz przewagą mało korzystnych warunków dla rozwoju osadnictwa. Przewidziana do rozwoju dotychczasowych funkcji z ograniczeniami dla zabudowy, przy uwzględnieniu rygorów ochronnych wynikających z:

- lokalizacji Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 138, najwyższej i wysokiej ochrony,
- występowania znacznych powierzchni gleb pochodzenia organicznego,
- wymogów strefy „B” ochrony konserwatorskiej.

Dla strefy ustala się:

1) w zakresie rolnictwa:

- zachowanie użytkowania kośno-pastwiskowego trwałych użytków zielonych z udziałem zwierząt trawożernych,
- wykorzystanie gruntów ornych na produkcję rolniczą ukierunkowaną dla potrzeb miast; przy produkcji szklarniowej i tuneli foliowych obowiązuje stosowanie ekologicznych systemów grzewczych,
- zachowanie ośrodka produkcji rybackiej
- zachowanie istniejących urządzeń przemysłowej produkcji zwierzęcej,

2) w zakresie działalności produkcyjno-usługowej:

- rozwój różnych form działalności przede wszystkim na rzecz rolnictwa, głównie poprzez wykorzystanie istniejących obiektów,
- w obszarze występowania zbiornika wód podziemnych (do czasu wykonania dokumentacji hydrogeologicznej) rozbudowa istniejących inwestycji produkcyjnych oraz realizacja nowych mogących wpływać ujemnie na środowisko, wymaga opracowania oceny wpływu projektowanej działalności na zasoby wód podziemnych,

3) w zakresie zabudowy mieszkaniowej:

- lokalizację nowych siedlisk rolniczych na otwartych przestrzeniach ograniczoną do przypadków ekonomicznie uzasadnionych,
- realizację zabudowy mieszkaniowej ludności nierolniczej:
 - w oparciu o istniejącą zabudowę lub o potencjalne tereny rozwojowe z zamiarem sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - wskazane na rysunku studium, w których należy uwzględnić zróżnicowane warunki gruntowo-wodne oraz kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów wskazane w niniejszym studium (pkt.3)
 - na pozostałych terenach strefy (z wyłączeniem gleb pochodzenia organicznego) zabudowa możliwa jedynie w sąsiedztwie istniejącej.

4) w zakresie elektroenergetyki: budowę dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Jasiniec-Pątnów.

2.6. STREFA 6 – WIELOFUNKCYJNA – WYPALENISKA – MAKOWISKA położona we wsi Makowiska i wsi Wypaleniska, między drogą krajową S –10 a drogą powiatową nr KP - 105568, znajdujący się poza zasięgiem Obszar Chronionego Krajobrazu Wydm Kotliny Toruńsko Bydgoskiej; dla którego ustala się

- położenie w zasięgu potencjalnego oddziaływania kompleksu składowisk odpadów komunalnych i przemysłowych w Żółwinie – strefa ochronna 500 m. Określenie kierunku zagospodarowania obszaru, za wyjątkiem terenu rozwojowego składowiska, wynikać będzie z oceny oddziaływania zespołu składowisk na środowisko. Do czasu opracowania ww. oceny, obowiązuje zakaz wprowadzania dalszych zmian sposobu użytkowania.
- koncentrację obiektów produkcji zwierzęcej,
- kontynuację prowadzonej działalności przy zachowaniu wymogów technicznych (zwłaszcza dla gospodarki ściekowej) skutecznie zabezpieczających przed ujemnym wpływem na środowisko,
- uzależnienie możliwości realizacji nowych inwestycji oraz rozbudowy istniejących od decyzji organów ochrony środowiska,
- realizację ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na terenie, na którym on obowiązuje,
- budowę dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Jasiniec-Pątnów,
- budowę gazociągu wysokiego ciśnienia DN 400 MOP 8,4 MPa.

2.7. STREFA 7 - WIELOFUNKCYJNA - EKOLOGICZNA „CHROŚNA”

przewidziana do rozwoju, przy zachowaniu wymogów ochrony walorów środowiska i krajobrazu oraz dóbr kultury. Dla strefy ustala się:

- 1) zakaz wprowadzania funkcji: produkcyjnej w tym przemysłowej hodowli zwierząt, usługowo-produkcyjnej, magazynowo-składowej, handlu w formie hurtowni, składowania i utylizacji odpadów, eksploatacji kruszywa i innych potencjalnie uciążliwych form działalności mogącej ujemnie wpływać na środowisko,
- 2) możliwość rozwoju następujących funkcji: rolnictwo z preferencją dla gospodarstw ekologicznych, agroturystyka, budownictwo letniskowe, usługi nieuciążliwe ogólnodostępne, z zakresu obsługi mieszkańców (lokalne i ponadlokalne), turystyki i wypoczynku, zabudowa mieszkaniowa rezydencjalna.
- 3) potencjalne tereny rozwojowe z zamiarem sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów wskazanych na rysunku studium, w których należy uwzględnić:
 - rygory ochronne wynikające ze strefy „B” ochrony konserwatorskiej,
 - rozwój rolnictwa głównie na bazie istniejących siedlisk,
 - ustalenie zasad lokalizacji nowych siedlisk rolniczych,
 - rozwój agroturystyki i budownictwa letniskowego na bazie istniejącej zabudowy,
 - możliwość lokalizacji niewielkich zespołów zabudowy rezydencjalnej,
 - rozwiązanie gospodarki ściekowej i ciepłownictwa przy zastosowaniu systemów ekologicznych,
 - dopuszcza się przebudowę i rozbudowę obiektów dla potrzeb produkcji rolnej w obrębie istniejących siedlisk oraz możliwość adaptacji siedlisk na gospodarstwa agroturystyczne i budownictwo letniskowe.

2.8. STREFA 8 – SPECJALNA, ZIELENI IZOLACYJNEJ ORAZ ZIELENI REKREACYJNEJ I SPORTU

Radiowego Centrum Nadawczego Polskiego Radia S.A. Dla strefy ustala się:

- Realizację ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – dopuszcza się możliwość dalszej rozbudowy centrum nadawczego, w zakresie nie powodującym zwiększenia zasięgu szkodliwego oddziaływania oraz zmian przyjętych w studium kierunków zagospodarowania wsi Chrośna, realizację zespołu zabudowy mieszkaniowo-usługowej dla Centrum Nadawczego

Polskiego Radia S.A. według ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – wskazany na rysunku studium,

- dopuszcza się funkcję usług sportu i rekreacji łączonych z zielenią rekreacyjną; rodzaj zagospodarowania części obszaru otaczającej teren centrum nadawczego, wynikać będzie z oceny oddziaływania inwestycji na środowisko

2.9. STREFA 9 – LEŚNO-OSADNICZA, stanowiąca część Puszczy Bydgoskiej wraz z enklawami rolniczo-osadniczymi, przewidziana do zachowania i ochrony przed działalnością mogącą wpłynąć ujemnie na jej walory przyrodniczo-krajobrazowe. Obowiązują rygory ochronne wynikające z:

- 1) położenia w Obszarze Chronionego Krajobrazu Wydm Kotliny Toruńsko-Bydgoskiej,
- 2) występowania lasów ochronnych,
- 3) występowania Głównych Zbiorników Wód Podziemnych nr 138 i 141,
- 4) występowania obszaru źródłiskowego,
- 5) zachowanie i odtwarzanie walorów lasu poprzez prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej polegającej na integrowaniu celów gospodarczych z aktywną ochroną przyrody,
- 6) obowiązek szczególnej ochrony znajdujących się w obszarze lasów ochronnych oraz potrzebę ustanowienia najwyższej formy ochrony dla kompleksu o najwyższych wartościach przyrodniczych,
- 7) dolesienia w oparciu o zweryfikowaną granicę rolno-leśną,
- 8) ochronę przed zalesieniem śródleśnych łąk, bagien i nieużytków w celu zachowania bioróżnorodności,
- 9) promowanie walorów przyrodniczo-krajobrazowych poprzez wytrasowanie szlaków turystyki pieszej i rowerowej oraz urządzenie punktów widokowych,
- 10) możliwość przebudowy i rozbudowy osady „Rudy” z uwzględnieniem wymogów konserwatorskich strefy „A” i „B”,
- 11) zakaz lokalizacji nowej zabudowy nie związanej z gospodarką leśną,
- 12) rekultywację terenu wyrobiska w Przyłubiu,
- 13) obowiązek określenia stref ochrony istniejących ujęć wody na terenie wsi Przyłubie w celu ich prawidłowego zabezpieczenia,

14) [budowa dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Jasiniec-Patnów.](#)

3. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY

Na działkach budowlanych przeznaczanych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i rezydencjonalną:

- minimalna powierzchnia działki:
 - pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną – ok. 800 m²,
 - pod zabudowę rezydencjonalną – ok. 2000 m²,
- maksymalny stosunek powierzchni zabudowy do powierzchni działki budowlanej nie może przekraczać 0,3;
- maksymalna wysokość zabudowy 11,0 m;
- wymóg wyznaczenia na terenie działki budowlanej co najmniej jednego miejsca postojowego dla samochodu osobowego na rodzinę;
- zabudowa na jednej działce budowlanej powinna stanowić harmonijny zespół i nawiązywać do siebie architektonicznie;
- skala zabudowy powinna nawiązywać do istniejących w okolicy i nie może nad nimi dominować wielkością i kolorystyką, z wyjątkami uzasadnionymi szczególnym położeniem.
- dachy:
 - w zwartej zabudowie nawiązujące do istniejących w sąsiedztwie,
 - w zabudowie rozproszonej a także w przypadku zabudowy rezydencjonalnej (na dużych działkach) – określenie geometrii dachu na etapie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego bądź decyzji o warunkach zabudowy,

Na nowo wydzielanych działkach budowlanych przeznaczanych pod zabudowę mieszkaniowo-usługową (rzemieślniczą):

- zachowania powierzchni każdej wydzielonej działki:
 - co najmniej 1500 m² – jeżeli wiąże się to z lokalizacją dodatkowych budynków warsztatowych bądź usługowych,
 - dopuszcza się podział na mniejsze działki ok. 1000 m² (jeżeli nie występuje potrzeba lokalizacji innych budynków oraz w terenach skoncentrowanej zabudowy wsi) z zachowaniem ustaleń dotyczących obsługi komunikacji, możliwość łączenia funkcji usługowej i mieszkaniowej w jednej bryle;

- maksymalny stosunek powierzchni zabudowy do powierzchni działki budowlanej nie może przekraczać 0,5;
- wymóg wyznaczenia na terenie działki budowlanej, co najmniej jednego miejsca postojowego dla samochodu osobowego na rodzinę, a dla handlu, innych usług lub rzemiosła w ilości wykluczającej potrzebę parkowania pojazdów na terenie przyległych dróg publicznych;
- zabudowa na jednej działce budowlanej powinna stanowić harmonijny zespół i nawiązywać do siebie architektonicznie;

Tereny wyłączone z zabudowy

- tereny leśne;
- położone w pasach wszystkich zbiorników wodnych w oparciu o obowiązujące dla nich przepisy,
- położone w pasach drogowych dróg publicznych, z tym że dopuszczenie budowy obiektów tymczasowych (np. kioski uliczne oraz pawilony sprzedaży ulicznej) wyłącznie w miejscach uzgodnionych z zarządem drogi;
- grunty rolne i leśne wymagające zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne poza obszarami, dla których zamierza się sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, z wyłączeniem zabudowy związanej z produkcją odpowiednio rolną lub leśną.

Uwarunkowania dla obszarów położonych wzdłuż dróg krajowych

- obiekty budowlane przy drogach krajowych powinny być sytuowane w odległości dla drogi klasy GP – co najmniej 25 m od zewnętrznej krawędzi jezdni tej drogi, po stronie rezerw terenowych pod dobudowę drugiej jezdni normatywna odległość należy zwiększyć o 15 m (szerokość drugiej jezdni wraz z pasem rozdziału);
- zarząd dróg krajowych zastrzega, ze względów bezpieczeństwa ruchu i ograniczonej dostępności do dróg krajowych, niedopuszczanie sytuowania nowych zjazdów bezpośrednio z drogi krajowej do terenów przyległych, jak również zmiany charakteru istniejących indywidualnych zjazdów na publiczne;
- docelowo układ dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych będzie stanowił system bezpośredniej obsługi terenów zabudowanych w obszarze gminy z dostępem do dróg krajowych wyłącznie poprzez skrzyżowania.

4. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

4.1. Obszary podlegające ochronie:

Na terenie gminy ochronie prawnej podlegają następujące elementy środowiska:

a) pomniki przyrody

L.p.	Nr rejestru Woj. Kons. Przyrody	Pomnik przyrody Obwód w pierśnicy	Lokalizacja	Nr działki ewidencyjnej i jej właściciel
1.	605	Dąb szypułkowy 466 cm	Makowiska przy skrzyżowaniu dróg Bydgoszcz- Toruń- Szczecin	Nr 44/1 Makowiska
2.	606	2 dęby szypułkowe 424 i 436 cm	Przyłubie na cmentarzu poewangelickim	Nr 81 – Gmina
3.	607	Dąb szypułkowy 436 cm	Przyłubie przy szkole	Nr 79 – Gmina
4.	608	2 dęby szypułkowe 396 i 343 cm	Przyłubie na cmentarzu poewangelickim	Nr 474 – Gmina
5.	609	2 dęby szypułkowe po 320 cm	Solec Kujawski – POD „ Bartek”	Nr 964 – Gmina pod zarządem POD „Bartek” Solec Kuj.
6.	610	Topola czarna 729 cm	Solec Kujawski nad brzegiem Wisły	Nr 521/1 – Gmina
7.	611	2 sosny zwyczajne 220 i 210 cm	Solec Kujawski Sp. Mieszk. Transportowiec	Nr 676/8 – Gmina
8.	612	5 sosen zwyczajnych 225,195,185,184 i 170 cm	Solec Kujawski ul. Toruńska	Nr 672 – Gmina
9.	613	12 sosen zwyczajnych 245- 100 cm oraz jesion wyniosły – 310 cm	Solec Kujawski ul. Kujawska	Nr 1279 – Gmina
10.	614	Topola biała trójwierzchołkowa 462/361/342 cm	Solec Kujawski ul. Sportowa	681 – Gmina
11.	615	2 topole czarne 655 i 575 cm	Solec Kujawski ul. Żeglarska	517/4 – Gmina
12.	616	Dąb szypułkowy „ Krzywy Dąb” 510 cm	Chojnaty	Oddz. 159a leśnictwo Chojnaty, obręb Zawiszyn Nadleśnictwo Cierpiszewo
13.	617	Dąb szypułkowy 380 cm	Chojnaty- zabudowania leśnictwa Chojnaty	Oddz. 161c leśnictwo Chojnaty, obręb Zawiszyn Nadleśnictwo Cierpiszewo
14.	618	Dąb szypułkowy 380 cm	Chojnaty	Oddz. 1611 leśnictwo Chojnaty, obręb Zawiszyn Nadleśnictwo Cierpiszewo
15.	619	Dąb szypułkowy 525 cm	Chojnaty	Oddz. 182j leśnictwo Chojnaty, obręb Zawiszyn Nadleśnictwo Cierpiszewo
16.	620	2 dęby szypułkowe 415 i 395 cm	w pobliżu m. Jarzębiec	Oddz. 198j leśnictwo Osiek, obręb Zawiszyn Nadleśnictwo Cierpiszewo
17.	621	2 dęby szypułkowe 295 i 285 cm	Lesisko	Oddz. 147k leśnictwo Lesisko, obręb Zawiszyn Nadleśnictwo Cierpiszewo
18.	622	2 topole białe 805 i 650 cm	Solec Kujawski SOLBET ZREMB ul. Toruńska	1278/1- Gmina

19.	849	Głaz narzutowy obwód 695 cm	Przyłubie Zakład Kamieniarski	Właściciel prywatny
-----	-----	--------------------------------	----------------------------------	---------------------

b) **rezerwat przyrody Łążyn** ustanowiony Rozporządzeniem nr 13/2002 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 29 stycznia 2002 r. 29 stycznia 2002 roku (Dz.Urz.Woj.Kuj.Pom.Nr 18, poz.360) chroni ekosystem leśny, stare drzewostany sosnowe o charakterze naturalnym, porastające wydmy śródlądowe Kotliny Toruńskiej. Zajmuje powierzchnię 26, 22 ha

c) **Obszary Chronionego Krajobrazu** (łącznie 11 125,0 ha); / **Wydm Kotliny Toruńsko-Bydgoskiej cz. Wschodnia:**

- ustanowione Rozporządzeniem Nr 9/91 Wojewody Bydgoskiego z 14 czerwca 1991 r. (Dz. Urz. Woj. Bydg. Nr 17 z 10.07.1991 r.) określającym zasady gospodarowania na tych terenach. Ograniczenia w gospodarowaniu zmierzają do maksymalnego zachowania stanu naturalnego środowiska przyrodniczego, z jednoczesnym udostępnieniem na określonych zasadach terenów do użytkowania rekreacyjnego.
- niezależnie od zasad gospodarowania na obszarach chronionego krajobrazu sformułowanych w cyt. wyżej Rozporządzeniu Wojewody Bydgoskiego Nr 9/91 z 14.06.1991 r. obowiązują zakazy zawarte w Rozporządzeniu Wojewody Bydgoskiego nr 145/94 z 17.08.1994 r. (Dz. Urz. Woj. Bydg. Nr 10 poz. 102), oraz wynikające z art. 24, ust.1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz. 880) – z dniem obowiązywania od 6 września 2004r.;
- aktualnie obowiązującym aktem prawa miejscowego jest rozporządzenie nr 11/2005 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 9 czerwca 2005 roku (Dz.Urz.Woj.Kuj.Pom.Nr 72, poz.1375).

Obszar ten określono jako ekosystem leśny, o pow. 28 100 ha, w którym powinna odbywać się „racjonalna gospodarka leśna, polegająca na zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk Puszczy Bydgoskiej wraz z ochroną wydm i pól wydmy dla zachowania ich stateczności”.

d) **Natura 2000** to sieć obszarów chronionych, wyznaczonych na terenie państw Unii Europejskiej. Obszary te utworzono według wspólnych zasad, określonych w dwóch aktach prawnych, ustanowionych w 1979 i 1992 roku przez Komisję Europejską, mianowicie w Dyrektywie Ptasiej i Dyrektywie Siedliskowej. Głównym założeniem funkcjonowania systemu NATURA 2000 jest „ochrona

przez zachowanie form użytkowania ziemi sprzyjającym chronionym wartościom”.

Obszar Natura 2000 może obejmować część lub całość obszarów i obiektów objętych formami ochrony przyrody, do których należą: parki narodowe, rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, pomniki przyrody, stanowiska dokumentacyjne, użytki ekologiczne, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów.

„Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, typy siedlisk przyrodniczych oraz gatunki roślin i zwierząt, ze wskazaniem typów siedlisk przyrodniczych i gatunków o znaczeniu priorytetowym, wymagające ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000, a także kryteria i sposoby wyboru reprezentatywnej liczby i powierzchni siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk roślin i siedlisk zwierząt do ochrony w formie obszarów Natura 2000, mając na uwadze zachowanie szczególnie cennych i zagrożonych składników różnorodności biologicznej”. (- ustawa o ochronie przyrody - Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.).

W dniu 21 lipca 2004 roku Minister Środowiska wydał rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U.Nr 229, poz.2313).

Korytarz ekologiczny doliny Wisły pełni bardzo ważną rolę w krajowym systemie przepływu materii. Jest siedliskiem wielu rzadkich, ginących lub zagrożonych wyginięciem gatunków fauny, m.in. ptaków. Stanowi naturalną strukturę przyrodniczą, która umożliwia swobodne przemieszczanie się roślin i zwierząt pomiędzy poszczególnymi typami środowisk. Sprzyja to wzrostowi bioróżnorodności na terenach położonych wzdłuż doliny. Na odcinku dolnej Wisły stwierdzono występowanie kilkudziesięciu ptaków lęgowych. Wiele z nich to gatunki rzadkie lub zagrożone wyginięciem, np. rybitwa białoczelna czy rybitwa zwyczajna (gatunki zagrożone wyginięciem w Europie), a także gągoł, tracz nurogęś i inne. W wodach Wisły pomimo znacznego zanieczyszczenia spotyka się różnorodne gatunki ryb, również te wędrownie, szlachetne jak certy, trocie, węgorze, minogi, a także sandacze, karpie, sumy, ukleje, leszcze, płocie, okonie i inne.

Powyższe znalazło wyraz w objęciu części terenu gminy Solec Kujawski w granicach NATURA 2000, OSO- obszary szczególnej ochrony, w związku z

Dyrektywą Ptasią –w jednostce Dolina Dolnej Wisły jako obszar o symbolu PLB 040003. Podstawę prawną stanowi ww. rozporządzenie Ministra Środowiska. Na załączniku głównym (w skali 1:10 000) do Studium zaznaczono granice tego obszaru. Rozporządzenie określa również obszar objęty ochroną – to 2111,3 ha. W związku z brakiem akceptacji Komisji Europejskiej dla polskiej sieci obszarów Natura 2000, przedłożonych do analizy w końcu 2004 roku, przystąpiono do rozszerzenia ich listy o dalsze, dotyczące głównie specjalnych obszarów ochrony siedlisk. Pod koniec 2005 roku przedłożono, zgłoszone przez organizacje pozarządowe, nowe specjalne obszary ochrony siedlisk w regionie kontynentalnym o statusie potencjalnych obszarów sieci Natura 2000.

W przypadku gminy Solec Kujawski w związku z Dyrektywą Siedliskową jest to jednostka Dolina Dolnej Wisły jako obszar PLH 040003. Oprócz ww, obszaru występuje obszar potencjalny - (Dyrektywa Siedliskowa) PLH 040003 Solecka Dolina Wisły. Jego zasięg pokrywa się w całości z zasięgiem ostoi ptasiej PLB 040003. W uzasadnieniu objęcia ochroną tego obszaru podano, co następuje; jest to fragment Doliny Dolnej Wisły o długości 49 km położony pomiędzy Solcem Kujawskim (762 km szlaku wodnego) a Świeciem (811 km szlaku wodnego). Cały ten obszar stanowi terasę zalewową, której granicę częściowo wyznacza wał przeciwpowodziowy, a częściowo skarpa Doliny Wisły Cały omawiany teren położony jest w zasięgu ostatniego zlodowacenia i uformowany został około 11 tysięcy lat temu

Ponadto ochronie prawnej podlegają lub wskazane są do objęcia ochroną następujące elementy środowiska:

- dolina Wisły jako projektowany korytarz ekologiczny o znaczeniu międzynarodowym,
- miejskie i pozamiejskie kompleksy leśne ustanowione jako lasy ochronne,
- użytki ekologiczne,
- park podworski osady Rudy,
- gleby pochodzenia organicznego i wysokich klas bonitacyjnych,
- zasoby wód czwartorzędowych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych nr 138 i 141,
- ujęcia wód podziemnych w Przyłubiu.

4.2. Obszary występowania zagrożeń środowiska przyrodniczego:

Środowisko na obszarze objętym opracowaniem wykazuje cechy dużej odporności na występujące przejawy degradacji; dotyczy to prawie wszystkich elementów środowiska i poszczególnych funkcji o znaczącym na nie wpływie. Istniejąca obecnie i potencjalnie odporność na przekształcenia wynika ze struktury użytkowania powierzchni ziemi, naturalnego ukształtowania terenu i budowy geologicznej, rozmieszczenia jednostek osadniczych i ogromnych powierzchni leśnych, wykluczających lokalizacje inwestycji ingerujących w środowisko. W obrębie miasta i gminy istnieje szereg zakładów przemysłowych i rzemieślniczych, mogących stwarzać potencjalne zagrożenie dla środowiska, ale w związku z obowiązującymi przepisami, posiadają one warunki techniczne do ograniczania tych negatywnych oddziaływań / wynikające m.in. z raportów oddziaływania na środowisko/. Zasoby przyrodnicze gminy chronione są w sposób umożliwiający generalnie zachowanie różnorodności biologicznej i ingerowanie w środowisko w sposób, określony przepisami ustawy o ochronie przyrody. Najcenniejsze obszary objęto ochroną prawną (rezerwat, pomniki przyrody, użytki ekologiczne, obszar chronionego krajobrazu) i w większości przypadków ich ochrona nie koliduje z działalnością gospodarczą oraz inwestycyjną. W gminie, gdzie 74% powierzchni zajmują lasy, niewiele terenu pozostaje do wykorzystania gospodarczego, po wykluczeniu zaś terenów zalewowych i chronionych gruntów organicznych – te obszary kurczą się w sposób dramatyczny. Istniejące walory krajobrazowe dostatecznie podlegają ochronie i z przyczyn ww ich kształtowanie nie doprowadzi do degradacji. Jedynie punktowo, dla umożliwienia realizacji np. kopalni kruszywa, podlegać mogą przekształcaniu. Na skutek wyznaczania kierunków rekultywacji, po skończonych eksploatacjach, istnieje możliwość ich częściowego odtworzenia. Analiza dotychczasowego użytkowania terenu i stopnia zachowania uwarunkowań przyrodniczych, potwierdzają zgodność tych dwóch czynników.

W terenie poddanym opracowaniu zagrożeniem dla utrzymania istniejącego stanu środowiska są lub mogą być /wg programu ochrony środowiska Województwa/;

- rozbudowa i modernizacja drogi krajowej;
- istniejące składowisko odpadów komunalnych z przeznaczeniem do rekultywacji;
- budowa zakładów usługowych, rzemieślniczych i produkcyjnych bez stosowania technologii ochronnych dla wszystkich elementów środowiska, szczególnie tych, których spełnienie stwarza lepsze warunki dla zdrowia ludzi;

- rozwój negatywnej antropopresji poprzez zaniedbania w działaniach dotyczących między innymi uzbrojenia terenu w sieć wodociągową i kanalizacyjną;
- budowa wież – baz telefonii komórkowej;
- zagrożenia wynikające z potencjalnych awarii stacji redukcyjno-pomiarowych;
- wzmożona antropopresja lasów z powodu bliskości aglomeracji Bydgoszczy;
- występowanie terenów zalewowych i zagrożonych powodzią;
- budowa wszelkich innych inwestycji, które w świetle rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 roku w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych kryteriów związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięć do sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko (Dz.U.Nr 257, poz.2573 – ze zm.) - zostaną do takich zaliczone; występujące licznie wyrobiska po nielegalnych żwirowniach z lat ubiegłych.

4.3. Główne działania w zakresie ekopolityki to:

- a) Ekopolityka na terenie gminy winna zmierzać do maksymalnej ochrony systemu przyrodniczego i krajobrazowego, który tworzą obszary leśne, zieleń parkowa, zieleń śródpolna, zieleń hydrofilna obszarów podmokłych, zieleń niska terenów otwartych, wody powierzchniowe.
- b) Zalesieniami winny być objęte przede wszystkim obszary źródliskowe rzek i potoków oraz obszary wododziałowe, a także gleby niskich klas bonitacyjnych.
- c) W lasach gminy - istniejących lub tworzonych na drodze zalesień gruntów porolnych, wskazane jest wprowadzenie drzewostanów wielogatunkowych, w tym odpornych na działanie czynników degradujących atmosferę i powierzchnię ziemi.
- d) W celu zapobieżenia nieskoordynowanym, jednostkowym działaniom realizacyjnym należy dążyć do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obejmujących tereny zgrupowań działek przeznaczanych pod zabudowę, a tereny pojedynczych działek wyłącznie w przypadkach koniecznych.
- e) Z uwagi na walory turystyczne części gminy szczególnego znaczenia nabiera konieczność ochrony kompleksów leśnych.

- f) Inwestycje liniowe (komunikacyjne i energetyczne) nie mogą przebiegać przez tereny atrakcyjne przyrodniczo w sposób obniżający ich wartość użytkową i krajobrazową.
- g) Zastosowanie systemowych rozwiązań na terenach wiejskich, służących ochronie wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem, zwłaszcza azotanami pochodzącymi głównie z działalności rolniczej (dotyczy to niewłaściwego przechowywania odchodów zwierzęcych i często nieumiejętnego stosowania nawozów sztucznych i środków ochrony roślin) w celu zapewnienia mieszkańcom gminy zaopatrzenia w wodę pitną o jakości zgodnej z wymogami Unii, m.in. poprzez ochronę wód podziemnych;
- h) Dążenie do zmniejszenia ilości wytwarzanych odpadów i większego ich wykorzystania gospodarczego, m.in. poprzez tworzenie systemów zapobiegania powstawania odpadów, recyklingu, utylizacji (tworzenie sortowni, kompostowni itp.) i zagospodarowania osadów ściekowych;
- i) Eliminację tradycyjnych źródeł ciepła na rzecz bardziej przyjaznych dla zdrowia i środowiska (głównie poprzez zamianę węgla na gaz lub też stosowanie innych, alternatywnych i odnawialnych źródeł energii), co zlikwidowałoby m.in. problem tzw. „niskiej emisji”;
- j) prowadzenie działań zmniejszających zagrożenie hałasem - budowa ekranów akustycznych, wymiana okien na dźwiękoszczelne w najbardziej newralgicznych punktach (zwłaszcza w zwartej zabudowie miejskiej), monitoring hałasu drogowego w wyznaczonych punktach, dokonywanie oceny akustycznej wybranych miejsc, inwentaryzacja miejsc o największym natężeniu ruchu drogowego,
- k) prowadzenie działań z zakresu ochrony przed polami elektromagnetycznymi - wprowadzenie stref ograniczonego użytkowania wokół urządzeń elektroenergetycznych, radiokomunikacyjnych i radiolokacyjnych gdzie rejestruje się przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. (w przypadku nowych urządzeń należy poszukiwać niskokonfliktowych lokalizacji oraz wykorzystywać istniejące lokalizacje);
- l) rolniczej przestrzeni produkcyjnej a także modernizację infrastruktury i urządzeń melioracyjnych;

- m) ochrona dziedzictwa przyrodniczego i racjonalne użytkowanie zasobów przyrody a w założeniu poprawa stanu środowiska i jakości życia mieszkańców (zgodnie z założeniami VI Programu działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska na lata 2001 – 2010./program dla Polski/).
- n) w celu ochrony powierzchni ziemi istotne znaczenie ma rekultywacja terenów zdegradowanych i zdewastowanych przede wszystkim eksploatacją kruszyw na cele budowlane przez mieszkańców gminy

Wyżej wymienione zalecenia i uwarunkowania wynikają nie tylko z faktu ogólnie obowiązujących norm środowiskowych, ale przede wszystkim z racji położenia terenu całej gminy w **korytarzu ekologicznym o znaczeniu międzynarodowym** (wg EKONETU-PL) oraz w części, w obszarze poddanym specjalnej ochronie, wynikającej z Dyrektyw unijnych tj. sieci NATURA 2000.

4.4 Główne zadania dla leśnictwa sprowadzają się do:

- konieczności zachowania trwałości lasów i ciągłości wykorzystania ich wielostronnych funkcji,
- poprawy stanu sanitarnego lasów,
- maksymalnego ograniczenia procesów degradujących środowiska leśne, zachowanie i odtworzenie osuszonych zbiorników śródleśnych i cieków,
- ograniczenie zrębów zupełnych.

5. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

STREFY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162, poz.1568) przy sporządzaniu i aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się zagadnienia związane z ochroną zabytków i opieką nad obiektami zabytkowymi. W studium uwzględnia się problematykę dotyczącą ochrony zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru , zabytków znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków oraz parków kulturowych. W studium ponadto ustala się strefy ochrony konserwatorskiej

obejmujące obszary, na których obowiązują ograniczenia, zakazy i nakazy mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków, szczegółowo określone ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub decyzjami o warunkach zabudowy i decyzjami o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

W myśl przepisów o ochronie i opiece podlegają m.in.:

- zabytki nieruchome, takie jak: krajobrazy kulturowe, układy urbanistyczne, ruralistyczne, zespoły budowlane, dzieła architektury i budownictwa, dzieła budownictwa obronnego, obiekty techniki, cmentarze, parki, ogrody i inne formy zaprojektowanej zieleni, miejsca upamiętniające wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;
- zabytki ruchome takie, jak: dzieła sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej;
- zabytki archeologiczne takie, jak: pozostałości terenowe osadnictwa pradziejowego i historycznego, cmentarzyska, kurhany, relikty działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej;
- nazwy geograficzne, historyczne lub tradycyjne nazwy obiektu budowlanego, placu, ulicy lub jednostki osadniczej.

Formami ochrony zabytków, wynikającymi z przepisów, są:

1. wpis do rejestru zabytków
2. uznanie za pomnik historii
3. utworzenie parku kulturowego
4. ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Działalność służb konserwatorskich i planowania przestrzennego w zakresie ochrony i rewitalizacji obiektów i zespołów zabytkowych opiera się przede wszystkim na rozpoznaniu i określeniu obszarów, które stanowią przedmiot ochrony konserwatorskiej, sprawowanej w oparciu o wytyczne konserwatorskie, znajdujące odbicie w studiach uwarunkowań, planach zagospodarowania przestrzennego, decyzjach o warunkach zabudowy i decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Podstawowym elementem wytycznych konserwatorskich jest ustalenie obszaru, podlegającego ochronie a więc wyznaczenie stref ochrony konserwatorskiej. Wyznaczenie stref odbywa się w oparciu o analizę stanu istniejącego, przekazów historycznych, kartograficznych i ikonograficznych.

Granice stref ochrony konserwatorskiej , wprowadzone w Studium, winny być wrysowane na planszy podstawowej a ustalenia wpisane w tekst.

Dla obiektów zabytkowych, zlokalizowanych na terenie Miasta i Gminy Solec Kujawski, wyznaczono następujące strefy ochrony konserwatorskiej:

- „A” – strefę pełnej ochrony konserwatorskiej
- „B” – strefę ochrony konserwatorskiej
- „E” – strefę ochrony ekspozycji
- „W” – strefę ochrony archeologicznej

STREFA „A” PEŁNEJ OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej obejmuje obiekty i obszary szczególnie wartościowe, do bezwzględного zachowania. Na obszarze miasta i gminy Solec Kujawski strefą „A” objęto zespoły kościelne i dworsko-parkowy.

Uszczegółowienie: w strefie „A”:

- 1) nakazy:
 - a) naukowego badania i dokumentowania zabytków;
 - b) prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku;
 - c) zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
 - d) korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości;
 - e) popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury;
- 2) wymaga się uzyskania pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na dokonywanie
 - a) wszelkich działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku,
 - b) zmian podziału własnościowego i geodezyjnego;

Celem działalności konserwatorskiej w strefie „A” jest zachowanie zabudowy historycznej, jej konserwacja, rewaloryzacja, rekonstrukcja, zachowanie towarzyszącej historycznej zieleni komponowanej, usuwanie obiektów

dysharmonizujących, dostosowanie współczesnych funkcji do wartości zespołu zabytkowego, eliminacja funkcji uciążliwych.

STREFA „B” OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

Strefa „B” ochrony konserwatorskiej obejmuje tereny zawierające znaczną część elementów historycznie ukształtowanej struktury przestrzennej o wartościach kulturowych. Obszary objęte strefą „B” podlegają rygorom w zakresie utrzymania historycznego rozplanowania i zasadniczych elementów istniejącej substancji o wartościach kulturowych oraz charakteru i skali nowej zabudowy. Na obszarze miasta i gminy Solec Kujawski strefą „B” objęto zespoły wiejskie, zespół folwarczny i zabudowę leśniczówek, cmentarz parafialny i nieczynne cmentarze ewangelickie.

- w strefie „B” nakaz z powiadomieniem WKZ podczas:

- a) dokonywania wszelkich działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu obiektów zabytkowych,
- b) lokalizowania nowych obiektów,
- c) dokonywania zmian podziału geodezyjnego lub innych zmian mających wpływ na ukształtowany historycznie układ zabudowy lub innych obiektów położonych w strefie, w tym małej architektury i innych obiektów budowlanych oraz istniejących drzew;

STREFA „E” OCHRONY EKSPOZYCJI

Strefa „E” ochrony ekspozycji obejmuje obszar stanowiący zabezpieczenie właściwego eksponowania zespołu zabytkowego, głównie wyznacza tereny wyłączone spod zabudowy lub określa jej nieprzekraczalne gabaryty. Strefę „E” wyznaczono do zabezpieczenia ekspozycji zespołu staromiejskiego Solca Kujawskiego.

Celem działalności w tej strefie jest zabezpieczenie właściwego eksponowania obiektu /zespołu/ zabytkowego, zachowanie jego indywidualnej sylwety, ochrona przed powstawaniem dominant widokowych, zachowanie historycznych relacji przestrzennych, ustalenie nieprzekraczalnych gabarytów i wysokości zabudowy nowowprowadzanej.

STREFA „W” OCHRONY ARCHEOLOGICZNEJ

Strefa „W” obejmuje tereny o rozpoznanej, na podstawie badań, zawartości ważnych reliktyw archeologicznych. Na obszarze strefy wszelka działalność inwestycyjna musi być poprzedzona badaniami archeologicznymi na koszt inwestora. Zakres prac

archeologicznych określa się przy uzgadnianiu projektu budowlanego. Obszar miasta i gminy Solec Kujawski został w całości rozpoznany pod względem archeologicznym. W strefie „W” – ochrony archeologicznej obejmującej obszary występowania stanowisk archeologicznych rozpoznanych i potencjalnych, na których **wymagane jest uzgodnienie z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków projektowanych wszelkich prac ziemnych** na obszarze strefy. Egzemplarz dokumentacji z badań archeologicznych / na koszt inwestora/ po ich zakończeniu podlega nieodpłatnemu przekazaniu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków.

Na obszarze Miasta i Gminy Solec Kujawski większość obiektów zabytkowych znajdujących się w ewidencji zabytków objęta została strefami ochrony konserwatorskiej. Obiekty zabytkowe, znajdujące się poza wyznaczonymi strefami, objęte są ochroną w ramach wpisu do gminnej ewidencji zabytków i podlegają następującym wytycznym:

- wymagane jest uzgadnianie z WKZ prac remontowych, adaptacyjnych i rozbiórkowych;
- wskazane jest dostosowanie nowej zabudowy, wprowadzanej na obszar działki , do istniejących budynków historycznych pod względem gabarytów, kompozycji bryły, elewacji, dachów.

Zgodnie z art.22 ust.4 i art.143 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami Burmistrz Miasta prowadzi i uzupełnia gminną ewidencję zabytków.

Lp	Miejscowość	Obiekt	Nr ewidencyjny
1.	Otorowo	Spichlerz „ Czarna Warszawa”	224/3
2.	Otorowo	Obora drewniana	99/3
3.	Otorowo	Dom drewniany	180/1
4.	Otorowo	Budynek gospodarczy drewniany	180/1
5.	Otorowo	Zespół młyna – młyn mechaniczny	216
6.	Otorowo	Zespół młyna – dom młynarza	216
7.	Otorowo	Zespół młyna – spichlerz	216
8.	Otorowo	Szkoła z budynkiem mieszkalnym	178/2
9.	Otorowo	Zagroda- budynek mieszkalny	99/3
10.	Otorowo	Obora drewniana	69/2
11.	Otorowo	Stodoła drewniana	99/3
12.	Otorowo	Dom nr 1	162/5
13.	Otorowo	Dom nr 4	172/2
14.	Przyłubie	Szkoła i dom nauczyciela	79
15.	Przyłubie	Dom pracowników kolei	294/1
16.	Przyłubie	Dom nr 5	74/6
17.	Przyłubie	Dom nr 10	83/1
18.	Przyłubie	Dom nr 14	200/8
19.	Rudy	Zespół dworski- dwór	231/14LP
20.	Rudy	Zespół dworski- park	231/13LP
21.	Chrośna	Budynek dawnej szkoły	40/2

22.	Grodzona	Zespół leśniczówki- leśniczówka	28/3LP
23.	Grodzona	Zespół leśniczówki- budynek inwentarski	28/3LP
24.	Jezierze	Zespół leśniczówki- leśniczówka, obora, stodoła	271/1LP
25.	Makowiska	Dom nr 26 z częścią gospodaczą	138/8
26.	Makowiska	Dom nr 29	11/1
27.	Solec Kujawski	Zespół kościoła par.pw. Świętego Stanisława	700/7
28.	Solec Kujawski	Plebania – j.w.	700/3
29.	Solec Kujawski	Budynek gospodarczy j.w.	700/3
30.	Solec Kujawski	Kościół ewangelicki, ob. rzym.-kat. p.w. NSPJ	424/1
31.	Solec Kujawski	Budynek UM i G- Ratusz	714
32.	Solec Kujawski	Budynek szkoły podstawowej nr 1	498
33.	Solec Kujawski	Zespół dworca kolejowego - dworzec	737/1
34.	Solec Kujawski	Zespół dw. kolej. – wodociągowa wieża ciśnień	737/5
35.	Solec Kujawski	Leśniczówka – dom mieszk. ul. 22 stycznia 32	2433
36.	Solec Kujawski	Dom ul. Bydgoska 2	485
37.	Solec Kujawski	Dom ul. Bydgoska 3	415
38.	Solec Kujawski	Dom ul. Bydgoska 5	416
39.	Solec Kujawski	Dom ul. Bydgoska 7	417
40.	Solec Kujawski	Dom ul. Bydgoska 8	470
41.	Solec Kujawski	Dom ul. Bydgoska 10	166
42.	Solec Kujawski	Dom ul. Bydgoska 14	463
43.	Solec Kujawski	Dom ul. Bydgoska 15	426/2
44.	Solec Kujawski	Dom ul. Bydgoska 17	427
45.	Solec Kujawski	Dom Plac Jana Pawła II nr 1	485
46.	Solec Kujawski	Dom Plac Jana Pawła II nr 1a	483
47.	Solec Kujawski	Dom Plac Jana Pawła II nr 3	492/1
48.	Solec Kujawski	Cmentarz Rz.- Katolicki par. p.w. Św. Stanisława	700/7
49.	Solec Kujawski	Zespół domu szkół zawodowych ul. 23 stycznia 13	717
50.	Solec Kujawski	Dom ul. Kościuszki 1	481
51.	Solec Kujawski	Dom ul. Kościuszki 4	494
52.	Solec Kujawski	Dom ul. Kościuszki 7	477/2
53.	Solec Kujawski	Dom ul. Kościuszki 13	469
54.	Solec Kujawski	Dom ul. Kościuszki 24	504
55.	Solec Kujawski	Dom ul. Kościuszki 26	505
56.	Solec Kujawski	Dom Plac Jana Pawła II nr 4	626
57.	Solec Kujawski	Dom Plac Jana Pawła II nr 7	780
58.	Solec Kujawski	Dom Plac Jana Pawła II nr 8	781
59.	Solec Kujawski	Dom Plac Jana Pawła II nr 9	782
60.	Solec Kujawski	Dom Plac Jana Pawła II nr 12	704
61.	Solec Kujawski	Dom ul. 23 Stycznia nr 1	706/1
62.	Solec Kujawski	Dom ul. 23 Stycznia nr 2	413/3
63.	Solec Kujawski	Dom ul. 23 Stycznia nr 6	411; 419
64.	Solec Kujawski	Dom ul. 23 Stycznia nr 11	716/1
65.	Solec Kujawski	Dom ul. 23 Stycznia nr 12	408
66.	Solec Kujawski	Dom ul. 23 Stycznia nr 18	405/2
67.	Solec Kujawski	Dom ul. 23 Stycznia nr 22	401
68.	Solec Kujawski	Dom ul. 23 Stycznia nr 28	396/1
69.	Solec Kujawski	Dom ul. 23 Stycznia nr 30	395
70.	Solec Kujawski	Dom ul. Toruńska nr 1	783
71.	Solec Kujawski	Dom ul. Toruńska nr 2	702
72.	Solec Kujawski	Dom ul. Toruńska nr 8 po byłej przychodni	699
73.	Solec Kujawski	Dom ul. Toruńska nr 15 Komisariat Policji	653
74.	Solec Kujawski	Dom ul. Toruńska nr 16	696
75.	Solec Kujawski	Dom ul. Toruńska nr 17	654/1
76.	Solec Kujawski	Dom ul. Toruńska nr 21	657
77.	Solec Kujawski	Dom ul. Toruńska nr 26	691
78.	Solec Kujawski	Dom ul. Toruńska nr 28	690
79.	Solec Kujawski	Dom ul. Piastów 7 budynek po rzeźni	388/7

80.	Solec Kujawski	Dom ul. H. Sawickiej – budynek po gazowni	388/18
-----	----------------	---	--------

Spis obiektów zabytkowych objętych strefami ochrony konserwatorskiej

SOLEC KUJAWSKI

- 1.zespół miejski –zabudowa murowana z k.XIX w. i pocz.XXw. strefa „B” i „E”
- 2.zespół kościoła parafialnego p.w.św.Stanisława BPA z cmentarzem przykościelnym, wpisane do rejestru zabytków –strefa „A” i „W”
- 3.kościół ewangelicki , obecnie rzym.kat. p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa –strefa „A”
- 4.cmentarze;rzymsko-katolicki i ewangelicki /nieczynny/ -strefa „B”
- 5.cmentarz ewangelicki nieczynny –strefa „B”
6. oraz 35 stanowisk archeologicznych -strefy „W”

CHROŚNA

- 1.zespół wiejski- zabudowa murowana i drewniana z k. XIX i pocz.XX w.-strefa „B” i „W”
- 2.cmentarz ewangelicki, nieczynny –strefa „B”

OTOROWO

- 1.zespół wiejski –zabudowa drewniana i murowana z k. XVIII w.- pocz.XX w. m.in. zespół młyna ;młyn, chlewnia, młynówka, spichlerz mieszkalny, cmentarz ewangelicki ,nieczynny , dawny budynek szkoły i cmentarz ewangelicki, nieczynny – strefa „B” i „W”
- 2.Makowiska – zabudowa drewniano-murowana z 2 poł. XIX w.- strefa „B”
oraz stanowiska archeologiczne – strefy „W”

PRZYŁUBIE

- 1.zespół wiejski – zabudowa drewniana i murowana z XIX w. i pocz.XX w. –strefa „B” i „W”
- 2.cmentarz ewangelicki, nieczynny – strefa „B”
- 3.Jezierce – zespół leśniczówki, pocz.XX w.-strefa „B”
- 4.Grodzyna – zespół leśniczówki , pocz.XX w. – strefa „B”
oraz stanowiska archeologiczne –strefa „W”

RUDY

- 1.zespół dworsko-parkowy z folwarkiem –strefa „A” i „B”

WYPALENISKA

- 1.cmentarz ewangelicki, nieczynny – strefa „B”
oraz stanowiska archeologiczne –strefa „W”

Zgodnie z obowiązującymi ogólnie przepisami prawa wymaga się, aby każdy kto:

- a) przypadkowo znalazł przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem archeologicznym, jest obowiązany, przy użyciu dostępnych środków, zabezpieczyć ten przedmiot i oznakować miejsce jego znalezienia oraz

- niezwłocznie zawiadomić o znalezieniu tego przedmiotu właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, wójta gminy,
- b) w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych, odkrył przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, jest obowiązany: wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot, następnie zabezpieczyć, przy użyciu dostępnych środków, ten przedmiot i miejsce jego odkrycia, oraz niezwłocznie zawiadomić o tym Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, wójta gminy, a kontynuować prace zgodnie z uzyskaną decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Dla ochrony posiadanych zasobów kulturowych gmina winna przyjąć następujące zasady działania:

- a) Utworzenie kompletnej ewidencji obiektów (architektury, zabytków techniki, krajobrazów komponowanych, obiektów archeologicznych), o znacznych walorach zabytkowych.
- b) Wnioskowanie tworzenia stref ochrony konserwatorskiej przy ścisłej współpracy z państwową Służbą Ochrony Zabytków.
- c) Czynne wspieranie przez Urząd Gminy działań zmierzających do utrzymania lub przywrócenia jak najlepszego stanu terenom i obiektom o wysokiej wartości kulturowej lub zabytkowej wskazanym przez instytucje powołane do opieki nad zabytkami na danym terenie.
- d) Tworzenie planów rozbudowy infrastruktury w oparciu o konsultacje i opinie instytucji powołanych do opieki nad zabytkami na danym terenie.
- e) Harmonijne wkomponowywanie w krajobraz obiektów nowych, a niezbędnych (zwłaszcza związanych ze strefa gospodarczą i użyteczności publicznej) znacznie odbiegających od modelu zabudowy tradycyjnej.
- f) Kontynuacja form zabudowy tradycyjnej w zabudowie współczesnej.
- g) Unikanie zabudowy wielkogabarytowej w bezpośrednim sąsiedztwie obiektów i zespołów zabytkowych.
- h) Tworzenie neutralnych pasów zieleni (filtrów) wokół zespołów o szczególnej wartości w oparciu o wyznaczone strefy ochrony konserwatorskiej.
- i) Zharmonizowanie tzw. małej architektury z istniejącymi formami zabudowy oraz prawidłowe wkomponowanie poszczególnych obiektów w obszary o dużych walorach krajobrazowo-kulturowych.

j) Przeciwdziałanie samowoli budowlanej.

6. POLITYKA GMINY W ZAKRESIE ROZWOJU TURYSTYKI I WYPOCZYNKU

Działalność turystyczna i rekreacyjna na obszarze gminy powinna zapewnić wykorzystanie jej walorów przyrodniczo-krajobrazowych i kulturowych. Walory rekreacyjne winny być wykorzystane poprzez:

- rozwój krajoznawstwa oraz turystyki kwalifikowanej na bazie walorów krajobrazowych doliny Wisły i kompleksu leśnego Puszczy Bydgoskiej,
- wykorzystanie istniejących znakowanych szlaków pieszych oraz wytrasowanie nowych do rozwoju turystyki rowerowej,
- promocję Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji (basen z towarzyszącą infrastrukturą rekreacyjno-sportową)
- rozwój gospodarstw agroturystycznych na bazie istniejącej zabudowy we wsiach Chrośna i Przyłubie,
- możliwość adaptacji byłych siedlisk na cele letniskowe oraz lokalizacji usług turystyczno-rekreacyjnych we wsi Chrośna,
- kompleksowe zagospodarowanie odcinka Europejskiego Szlaku Dalekobieżnego E11

Lokalizacja i budowa ogólnodostępnych obiektów turystycznych, niezbędnych dla uprawiania turystyki kwalifikowanej, może być realizowana bez równoczesnego pomniejszania walorów rekreacyjnych. Należy także dążyć do poprawy ładu przestrzennego oraz podniesienia estetyki zagospodarowania już istniejących obiektów. Wyposażyć - już obecnie ciekawe krajobrazowo fragmenty gminy w odpowiednie urządzenia pozwalające na właściwą ekspozycję walorów przyrodniczo-kulturowych dla potencjalnych turystów, a w szczególności:

- a) budowę punktów widokowych (wyposażonych w barierki ograniczające, ławki, kosze na śmieci itp.),
- b) wytyczenie szlaków turystycznych,
- c) budowę parkingów wraz z zapleczem socjalnym w potencjalnych miejscach turystycznych i przy niektórych punktach widokowych,
- d) zabezpieczenie właściwej ekspozycji najciekawszych krajobrazowo fragmentów gminy,

- e) realizację w potencjalnych miejscowościach turystycznych (wsiach agroturystycznych) obiektów rekreacji beznoclegowej, jak: boiska, place gier i zabaw, obiektów obsługi konnej.

7. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

7.1. KOMUNIKACJA

W zakresie komunikacji przyjęto następujące ustalenia:

Strategia rozwoju gminy jest integralnie związana z rozwojem infrastruktury komunikacyjnej, która jest jednym z ważniejszych elementów decydujących o dostępności gminy. Dostępność komunikacyjna jest z kolei istotnym kryterium gwarantującym rozwój różnych dziedzin gospodarki, m.in. w aspekcie potencjalnej możliwości dopływu kapitału /polskiego i zagranicznego/ niezbędnego do osiągnięcia planowanych zamierzeń.

Priorytetowym zadaniem powinno więc być dążenie do nieograniczonej dostępności komunikacyjnej obszaru gminy, realizowanej głównie poprzez przebudowę i rozbudowę sieci drogowej wraz z niezbędnymi urządzeniami i mogącej przejąć spodziewany wzrost ruchu samochodowego oraz modernizację linii kolejowej. Będzie to gwarancja właściwej i kompleksowej obsługi transportowej gminy.

Drogi

Wzrost motoryzacji, a przede wszystkim samochodów osobowych i średni wzrost ruchu drogowego w ostatnich latach w gminie i w województwie oraz przewidywany w latach następnych dalszy intensywny ich wzrost, wynikający z szybko rozwijającej się gospodarki rynkowej, spowoduje znaczne zwiększenie obciążenia sieci drogowej. Obciążona dużym ruchem cała sieć drogowa wymagać będzie przebudowy i rozbudowy.

W okresie perspektywicznym priorytetowym zadaniem będzie przebudowa drogi krajowej nr 10 Lubieszyn – Szczecin – Piła - Bydgoszcz – Toruń - Płońsk /droga nr 7/ na drogę ekspresową S-10 A-6 /Szczecin/ – Bydgoszcz – Toruń – S-7 /Płońsk/. Planowana droga ekspresowa S-10 połączy się z autostradą A-1 w Toruniu /węzeł Czerniewice/ znajdującą się w VI A paneuropejskim korytarzu transportowym. W ramach przebudowy drogi krajowej nr 10 do wymogów drogi ekspresowej S-10 realizowana będzie budowa drugiej jezdni, budowa w zależności od potrzeb ruchu

lokalnego dróg wspomagających, budowa utwardzonych poboczy, wzmocnienia nawierzchni oraz ograniczenia dostępności do drogi odpowiednio do jej kategorii i klasy technicznej, tj. zakaz sytuowania nowych zjazdów do przyległych terenów do drogi, jak również zakaz zmiany charakteru istniejących zjazdów indywidualnych na zjazdy publiczne. Droga ekspresowa charakteryzuje się dostępnością wyłącznie na węzłach /dwupoziomowych skrzyżowaniach/ i brakiem obsługi bezpośredniego otoczenia z wyjątkiem urządzeń komunikacyjnych do obsługi ruchu samochodowego tj. wielofunkcyjnych stacji paliw o szerokim zakresie usług.

Na terenie gminy przewidywane są 3 węzły: „Makowska” /skrzyżowanie z drogą powiatową nr 1547 C – ul. Nowotoruńską/, „Solec Kujawski” /skrzyżowanie z drogami do miasta i do centrum radiowo-nadawczego/ i „Przyłubie” /skrzyżowanie z drogą wojewódzką nr 394/. Na przecięciach drogi ekspresowej S-10 z pozostałymi drogami powiatowymi i gminnymi przewiduje się budowę dwupoziomowych bezkolizyjnych skrzyżowań, ale bez dostępności do drogi ekspresowej, tj. przejazdów drogowych nad lub pod drogą ekspresową.

W związku z tym, że do wzrostu ruchu na drodze krajowej nr 10 podobny był wzrost ruchu na drogach wojewódzkich oraz na sieci dróg powiatowych, konieczne będą więc przebudowy i inwestycje również na tych drogach, które wraz z drogą krajową tworzą podstawowy układ komunikacyjny w gminie. Mimo, że drogi wojewódzkie i drogi powiatowe w całości mają nawierzchnię twardą, to jednak ich stan techniczny powinien być dostosowany do normatywnych standardów głównie w zakresie geometrii trasy i skrzyżowań, jakości i nośności nawierzchni oraz organizacji ruchu /oznakowanie/ przypisanych odpowiednio klasie technicznej drogom wojewódzkim i klasom technicznym poszczególnym drogom powiatowym.

W związku z przewidywaną modernizacją drogi wodnej rzeki Wisły i potencjalną realizacją stopnia wodnego w Solcu Kujawskim /po wybudowaniu tamy w rejonie Nieszawy/zaistnieje możliwość wykorzystania zapory wodnej również jako przeprawy drogowej spinającej tereny po obydwóch stronach Wisły.

Wskazana jest likwidacja kolizyjności miejskiego układu drogowego z linią kolejową znaczenia państwowego nr 18 Piła – Bydgoszcz – Toruń – Warszawa poprzez budowę dwupoziomowych skrzyżowań: tunelu w ciągu drogi wojewódzkiej nr 249 /ul. Leśnej/ i wiaduktu w ciągu nowoprojektowanej drogi gminnej /ul. Kujawskiej/.

Najniższą kategorię połączeń tworzą drogi gminne. Konieczna będzie dalsza sukcesywna rozbudowa tych dróg do normatywnych parametrów dróg klasy L /dróg lokalnych/ i dróg klasy D /dróg dojazdowych/ oraz twardej nawierzchni.

Planowana jest rozbudowa i budowa układu ulic w mieście zarówno w aspekcie dalszej rozbudowy parku przemysłowego jak i rozwoju budownictwa mieszkaniowego.

Urządzenia komunikacyjne

Przewidywany w latach następnych dalszy wzrost motoryzacji i dalszy rozwój gospodarki rynkowej spowodują zwiększenie obciążenia sieci drogowej ruchem samochodowym. Wzrośnie zatem zapotrzebowanie na usługi związane z obsługą samochodów i podróżnych. Modernizacja istniejących i budowa nowych urządzeń, tj. stacji paliw, parkingów przydrożnych pozwoli na coraz lepsze zaspokojenie potrzeb kierowców i podróżnych związanych z zaopatrzeniem w paliwo oraz ich potrzeby osobiste.

Przy drodze krajowej nr 10, drodze klasy GP /drogi głównej ruchu przyspieszonego/, docelowo drodze ekspresowej S-10, najważniejszym rozwiązaniem, w aspekcie konieczności ograniczenia dostępności i zwiększenia bezpieczeństwa ruchu, są miejsca obsługi podróżnych – MOP-y, tj. wielofunkcyjne stacje paliw z szerokim zakresem usług typu parking, handel, gastronomia, hotel, zlokalizowane oddzielnie dla każdego kierunku ruchu. W gminie Solec Kujawski przewidywane są 2 MOP-y, adaptujące w tym celu istniejące stacje paliw przy drodze krajowej nr 10.

Komunikacja pasażerska

Obsługa ludności gminy jest i będzie oparta na komunikacji kolejowej, autobusowej i mikrobusowej oraz indywidualnej samochodowej. Prawdopodobnie zaistnieje potrzeba zwiększenia ilości regionalnych i lokalnych połączeń autobusowych obsługiwanych zarówno przez PKS jak i przez innych przewoźników oraz dalszy rozwój komunikacji mikrobusowej.

Samochód osobowy na pewno spełniać będzie coraz większą rolę w kategorii wszystkich rodzajów przewozów, tj. międzyregionalnych, regionalnych i lokalnych, zwłaszcza w aspekcie planowanej modernizacji i rozbudowy sieci drogowej realizowanej również przy pomocy środków finansowych z Unii Europejskiej.

Kolej

Przebiegająca przez gminę linia kolejowa nr 18 Piła – Bydgoszcz – Toruń – Kutno - Warszawa, pod względem technicznym linia znaczenia państwowego,

dwutorowa, zelektryfikowana, przewidziana jest przez PKP do rozwoju i przekształcenia jej w linię, /zgodnie z wymogami Unii Europejskiej/, o prędkości 120 km/h dla pociągów towarowych i 160 km/h dla przewozów pasażerskich z pociągami kwalifikowanymi w tym również z planowanym połączeniem Inter City.

Lotnisko

Mimo dogodnego położenia, lotnisko komunikacyjne w Bydgoszczy nie jest właściwie wykorzystywane i komunikacja lotnicza nie spełnia jeszcze znaczącej roli. Obecny stan przewozów lotniczych należy jednak uznać za przejściowy. Port lotniczy ma dalsze potencjalne możliwości rozwoju, a prognozowany wzrost popytu na usługi przewozowe transportem lotniczym stworzy warunki uruchomienia dogodnych połączeń w komunikacji krajowej i zagranicznej. Obecnie wybudowany jest nowoczesny terminal pasażerski, który zapewni obsługę 200 tys. pasażerów rocznie oraz uruchomienie lotniczego przejścia granicznego umożliwiającego bezpośrednio /nie via Warszawa/ połączenia międzynarodowe.

W najbliższej przyszłości planowane są nowe stałe połączenia w ruchu krajowym, prawdopodobnie najpierw z Krakowem i Wrocławiem a potem z innymi miastami, a w ruchu międzynarodowym kierunek Niemcy, Włochy, Dania i ewentualnie inne kraje. Uruchomienie tzw. tanich linii lotniczych powinno w znaczący sposób przyczynić się do aktywizacji gospodarczej i turystycznej regionu. Uruchomienie stałego połączenia Bydgoszczy z Londynem /linie Ryanair/ na pewno skutkować będzie realizacją dalszych połączeń m.in. do Kopenhagi i Berlina. Planowany jest także rozwój połączeń czarterowych krajowych i zagranicznych. Wkrótce przewidywana jest realizacja terminalu cargo. Zakłada się, że lotnisko znajdzie się wśród ośmiu portów lotniczych w Polsce zaliczonych do sieci TEN-T /Transeuropean Networks of Transport/. Jest to bardzo ważne z uwagi na to, że tylko te lotniska mogą być beneficjentami środków Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko oraz usprawni dostępność regionu.

Komunikacja rowerowa

W ostatnich latach zaistniała moda na rower. Znaczenia nabierać będzie zagadnienie roli i miejsca ruchu rowerowego przede wszystkim w dziedzinie turystyki i rekreacji, ale także w systemie transportowym. Zaszła więc potrzeba uwzględnienia problematyki komunikacji rowerowej i stworzenia systemu spójnej sieci dróg rowerowych: międzyregionalnych, regionalnych i lokalnych.

Ze względu na charakter podróży można wyodrębnić trasy turystyczne i rekreacyjne. Trasy turystyczne łączą różne miejscowości, a ich przebieg powinien nawiązywać do walorów historycznych, kulturowych i krajoznawczych. Do kategorii tras turystycznych należeć będą trasy międzyregionalne i regionalne. Trasy lokalne zaś związane są głównie z jakimś ośrodkiem lub pojedynczym obiektem kulturowym, przyrodniczym lub wypoczynkowym i mają charakter pętli rekreacyjnej. Ścieżki lokalne oprócz funkcji rekreacyjnej powinny stwarzać alternatywę dojazdów do pracy, szkół i usług, atrakcyjną i konkurencyjną w stosunku do samochodu osobowego.

Na terenie gminy planowane są ścieżki rowerowe z wykorzystaniem przede wszystkim dróg gminnych i częściowo powiatowych: w kierunkach do Bydgoszczy, do Nowej Wsi Wielkiej, a w mieście m.in. w kierunku Wisły.

Droga wodna

Transport wodny powinien być odgrywać większą rolę niż dotychczas szczególnie w aspekcie bardzo dogodnego położenia dróg wodnych w naszym regionie i dobrego połączenia z drogami wodnymi Europy Zachodniej. Droga wodna rzeki Wisły ma duże potencjalne możliwości reaktywowania funkcji transportowej, jednak brak jest jednoznacznego określenia zapotrzebowania na tego rodzaju usługi przewozowe. Przyszłościowe wykorzystanie szlaku wodnego Wisły dla żeglugi krajowej i międzynarodowej wymagać będzie jej modernizacji i rozbudowy gwarantującej właściwe parametry techniczne i eksploatacyjne. Sprawną technicznie i ekonomicznie żeglugę umożliwiłaby realizacja systemu kaskad na dolnej Wiśle, w tym również w gminie Solec Kujawski /po wybudowaniu stopnia wodnego w rejonie Nieszawy/. Zbudowanie systemu kaskad a więc stworzenie tym samym nowoczesnej drogi wodnej i wykorzystanie do celów energetycznych umożliwiłoby również poprawę krajowego bilansu energetycznego, zapobiegania powodzi, a zatem w znacznym stopniu przyczyniłoby się do ożywienia gospodarczego regionu. Modernizacja drogi wodnej Wisły zależna jest więc przede wszystkim od określenia zapotrzebowania na usługi przewozowe transportem wodnym i od przyjętego wariantu: modernizacji drogi: dla transportu krajowego do III klasy żeglownej lub skaskadowanie dolnej Wisły gwarantującej jej modernizację do IV klasy żeglownej tj. do właściwego standardu techniczno – eksploatacyjnego dla transportu międzynarodowego. Modernizacja Wisły umożliwi dogodne połączenie układu dróg wodnych Europy Zachodniej z Gdańskiem i Kaliningradem.

Zakłada się możliwość uruchomienia w perspektywie przeprawy promowej przez Wisłę w ciągu drogi wojewódzkiej nr 249 Czarnowo – rz. Wisła – droga krajowa nr 10.

Komunikacja a ochrona środowiska

Drogi i linie kolejowe, a przede wszystkim odbywający się na nich ruch, oddziałują na otaczające je środowisko, rozumiane zarówno jako środowisko przyrodnicze, jak i środowisko życia i pracy człowieka. Oddziaływanie to jest ze swej istoty negatywne i dotyczy w szczególności hałasu, wibracji, zanieczyszczenia powietrza, gleb i wód powodowanych przez ruch. Niezależnie od negatywnego oddziaływania drogi na środowisko należy brać pod uwagę również pozytywne aspekty wynikające z budowy i modernizacji tras drogowych i kolejowych. Ruch odbywać się będzie więc w znacznie lepszych warunkach. Budowa obwodnicy powoduje zmniejszenie ruchu w obszarze zurbanizowanym, nowe i zmodernizowane rozwiązania komunikacyjne wpływają na uporządkowanie układów urbanistycznych i odciążenie istniejących dróg, a zatem i na poprawę warunków ekologicznych w skali globalnej /m in. zmniejszenie ogólnej emisji zanieczyszczeń, hałasu/. Dla dróg i linii kolejowych, zarówno istniejących jak i projektowanych, powodujących zagrożenie dla otoczenia powinny być stosowane środki biernej i czynnej ochrony środowiska.

Bierna ochrona środowiska, odnosząca się prawie wyłącznie do tras projektowanych, polega na prowadzeniu ich od obszarów i obiektów wrażliwych środowiskowo /budynki mieszkalne, szkoły, szpitale, ujęcia wody, tereny rekreacji, ogródki działkowe/ w odległości zapewniającej im zachowanie ich właściwych stref ochronnych oraz na płynnym kształtowaniu drogi w planie i w przekroju poprzecznym oraz właściwie projektowanej niwelecie.

Czynna ochrona środowiska, dotycząca zarówno istniejących jak i projektowanych dróg, powinna być realizowana przez stosowanie techniczno-przestrzennych /wykopy, wały ziemne, pasy zieleni/ i techniczno-inżynierskich /ekrany akustyczne, ekrany do tłumienia wibracji/ urządzeń ograniczających negatywne oddziaływanie dróg na środowisko.

W zależności od zastosowania rodzaju ochrony i jej szczegółowych rozwiązań określić można strefy uciążliwości w stosunku do środowiska. Określenie wielkości poszczególnych stref uciążliwości dróg i kolei, czyli negatywnego ich oddziaływania na

środowisko, wynika głównie z dwóch warunków: wielkości natężenia ruchu i rodzaju stosowania środków ochrony czynnej i biernej.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w/w strefy przyjęto jako strefy ograniczonego zagospodarowania:

- strefa oddziaływania ekstremalnego
- strefa zagrożenia
- strefa uciążliwości

Strefa oddziaływania ekstremalnego – występują tu najwyższe zanieczyszczenia powietrza, gleb i wód, największy hałas i wibracje, powinna być zagospodarowana wyłącznie jako zieleń izolacyjna.

Strefa zagrożenia – powinna być wyłączona z działalności budowlanej, mieszkalnej i użyteczności publicznej, dopuszcza się jedynie działalność usługową o charakterze produkcyjno-magazynowym z zachowaniem linii zabudowy wynikających z odpowiednich przepisów szczególnych. Może być wykorzystywana do określonej produkcji rolnej, jak: rośliny przemysłowe, szkółki drzew oraz do lokalizacji infrastruktury technicznej.

Strefa uciążliwości – jej obszar jest uzależniony od wielkości natężenia ruchu i od tego czy i jakiego rodzaju są stosowane środki ochrony czynnej lub biernej. W strefie tej można lokalizować wszystkie obiekty budowlane, z wyjątkiem szpitalnych i sanatoryjnych, z zachowaniem linii zabudowy wynikających z odpowiednich przepisów szczególnych. Mogą występować pewne ograniczenia dla upraw polowych.

**Orientacyjne wielkości stref negatywnego oddziaływania dróg i kolei
na środowisko /mierzone od krawędzi jezdni drogi i osi toru/
/* wielkości stref na terenie zabudowy miast i wsi/**

Rodzaj strefy	Bierna i czynna ochrona środowiska						
	Jest stosowana	Nie jest stosowana					
	Autostrady	Drogi	Drogi	Drogi	Drogi	Drogi	Linie kolejowe

	Średni dobowy ruch >10000		ekspresowe Średni dobowy ruch >5000>10000	krajowe Średni dobowy ruch >5000 >10000	wojewódzkie Średni dobowy ruch <5000 >5000	powiatowe	gminne	Ilość poc./dobę <60 60-120 >120
Strefa oddziały- wania ekstremal- nego	30 30*	50 30*	40 20*	25 10*	20 8*	20 /w granicach pasa drogowego/ 8*	15 /w granicach pasa drogowego/ 6*	20 20 20
Strefa zagrożenia	50	120- 150	40-100	25-70	20-40	20-40	15-20	20-120
Strefa uciążliwości	>150	>150	100-200	70-100	40-100	40-80	>20	>120

7.2. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

Głównym celem rozwoju miasta i gminy jest podniesienie standardu życia jej mieszkańców, stąd konieczna jest rozbudowa i budowa infrastruktury technicznej, w tym wodno – kanalizacyjnej. Dalsza rozbudowa sieci wodociągowej jest konieczna dla zapewnienia stałego odbioru wody nowym odbiorcom. Rozbudowa sieci kanalizacyjnych wpływa na ochronę środowiska oraz zapewnia rozwój jednostek osadniczych. Prowadzenie właściwej gospodarki odpadami to minimalizowanie ilości wytwarzanych odpadów oraz wdrażanie nowoczesnego systemu ich wykorzystywania i unieszkodliwiania. Prowadzenie właściwej gospodarki melioracyjnej gminy ma wpływ na zachowanie równowagi w poziomie wód gruntowych na terenach gruntów ornych i użytkach zielonych

Zaopatrzenie w wodę

Przewiduje się sukcesywną rozbudowę sieci wodociągowych, w tym:

- budowę sieci wodociągowej do nowych osiedli w mieście,

- łączenie sieci wodociągowych gminnych w układ z siecią wodociągową miasta dla zapewnienia dwustronnego doprowadzenia wody do odbiorców a także dla zapewnienia ciągłości dostawy wody.

Odprowadzenie ścieków

Dla zapewnienia rozwoju jednostek osadniczych i wpływu na ochronę środowiska w zakresie gospodarki ściekowej planuje się:

- Realizację układu kolektorów i kanałów kanalizacji sanitarnej i deszczowej w mieście oraz przepompowni ścieków pozwoli na właściwą obsługę mieszkańców. Przystosowanie urządzeń do przyjmowania ścieków z terenów przyległych do miasta pozwoli na powiększenie terenów obsługiwanych przez zbiorowy system kanalizacji, których gospodarka ściekowa docelowo ma być związana z kanalizacją miasta Solec Kujawski.
- Realizacja i rozbudowa kolektorów sanitarnych w miejscowościach z których ścieki można bez wielkich nakładów finansowych odprowadzić do głównego kolektora tłoczego Solec Kujawski - Bydgoszcz i miejskiej oczyszczalni ścieków - zwiększy obszar gminy obsługiwany przez gminny system kanalizacji.
- realizacja nowoczesnych indywidualnych biologicznych oczyszczalni ścieków w miejscowościach w których budowa systemu kanalizacji nie ma uzasadnienia ekonomicznego

Melioracje

W gminie Solec Kujawski nie występują tereny wymagające wykonania nowych melioracji. Istniejące melioracje w dużej części wymagają odbudowy lub modernizacji.

W zakresie melioracji planuje się:

- modernizację i odbudowę melioracji szczegółowych objętych ewidencją,
- utrzymanie w melioracji podstawowej –otwartych rowów we właściwym stanie technicznym.

Elektroenergetyka

Sieć elektroenergetyczna

W kolejnych latach nie przewiduje się lokalizacji na terenie miasta i gminy głównego punktu zasilania. Trasy istniejących linii najwyższych i wysokich napięć zostaną utrzymane. Dopuszcza się możliwość remontów tych linii, przy niezmiennych trasach. Nie zachodzi potrzeba nowych wyprowadzeń linii średniego napięcia na teren gminy z głównych punktów zasilania.

W stanie istniejącym stacja WN/SN w Solcu Kujawskim zasilana jest dwustronnie i nie zachodzi potrzeba budowy kolejnej linii zasilającej tę stację.

Na terenie gminy planowana jest budowa dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Jasiniec-Pątnów. Dla planowanej dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Jasiniec-Pątnów wymagany jest pas technologiczny o szerokości 70 m (po 35 m od osi linii, w obu kierunkach w rzucie poziomym).

W pasach technologicznych elektroenergetycznych linii przesyłowych najwyższych napięć obowiązują następujące ograniczenia:

- w pasach technologicznych linii obowiązuje zakaz lokalizacji budynków mieszkalnych i innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi,
- dopuszcza się odbudowę, przebudowę, rozbudowę i nadbudowę istniejących sieci infrastruktury technicznej, w oparciu o warunki techniczne wydane przez administratora sieci zgodnie z przepisami odrębnymi,
- zakaz sadzenia roślinności wysokiej w odległości 32,0 m od osi linii,
- w granicach pasa technologicznego linii należy umożliwić dostęp komunikacyjny w celu budowy, bieżącej eksploatacji i remontów urządzeń elektroenergetycznych,
- minimalna wymagana odległość turbiny wiatrowej od linii elektroenergetycznej określona jako odległość najbardziej skrajnego elementu turbiny wiatrowej (końców łopat turbiny) od trasy osi linii wynosi trzykrotną długość średnicy koła zataczanego przez łopaty turbiny wiatrowej.

Na trasie linii wybudowane zostaną również trakty światłowodowe. Dopuszcza się także przebudowę istniejących linii elektroenergetycznych i teletechnicznych położonych na trasie projektowanej dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Jasiniec-Pątnów, celem zapewnienia bezpieczeństwa budowy oraz spełnienia wymagań techniczno-użytkowych w miejscach ich skrzyżowań i zbliżeń z linią projektowaną.

Dopuszcza się realizację linii nadleśnej, która nie wyklucza występowania roślinności wysokiej w pasie technologicznym linii między słupami, a dostęp komunikacyjny należy zapewnić do słupów a nie do całej linii.

Potrzeby elektroenergetyczne miasta i gminy

Przewiduje się, że w okresie docelowym systematycznie będzie rosło zapotrzebowanie na energię elektryczną. Źródłem zasilania miasta i gminy pozostaną główne punkty zasilania zlokalizowane w Solcu Kujawskim i Nowej Wsi Wielkiej. Jeżeli zapotrzebowanie na energię elektryczną znacznie wzrośnie, istnieje możliwość wymiany transformatorów w głównych punktach zasilania.

Dla założonego programu inwestycyjnego na terenie miasta i gminy, konieczna będzie wymiana transformatorów w stacjach zlokalizowanych na terenach rozwojowych, oraz realizacja kilku stacji transformatorowych, zasilanych z istniejących linii elektroenergetycznych kablowych i napowietrznych średniego napięcia. Nie zachodzi potrzeba nowych wyprowadzeń linii SN na teren miasta i gminy z głównych punktów zasilania.

Gazownictwo

Gaz ziemny należy do czynników ułatwiających życie odbiorcom w mieście jak również i na obszarach wiejskich. Ażeby wszyscy mieszkańcy miasta i gminy mogli

korzystać z gazu konieczna jest rozbudowa stacji redukcyjnych gazu oraz sieci gazowych średniego i niskiego ciśnienia. Dalsza rozbudowa i modernizacja sieci jest konieczna dla zapewnienia stałego i bezpiecznego odbioru gazu przewodowego zarówno odbiorcom użytkującym już gaz jak i nowym odbiorcom. Podłączenie do sieci gazowej nowych odbiorców wpłynie również w pewnym sensie na poprawę stanu środowiska naturalnego, gdyż istnieje duże prawdopodobieństwo, że każdy nowy odbiorca gazu zużywać go będzie do ogrzewania pomieszczeń, ograniczając w ten sposób używanie innych paliw na cele grzewcze.

Obecnie istnieje małe prawdopodobieństwo gazyfikacji obszarów wiejskich gazem ziemnym, Przystępując do gazyfikacji jakiejkolwiek miejscowości, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo kieruje się przede wszystkim zasadą ekonomicznej oceny efektywności inwestycji gazociągowych oraz pozyskaniem odbiorców strategicznych o dużym poborze gazu. Przygotowywanie posiłków i ciepłej wody użytkowej a sporadycznie ogrzewanie pomieszczeń przez odbiorców komunalno – bytowych daje zbyt małe jego zużycie. Koszty inwestycyjne i eksploatacyjne znacznie przekroczą korzyści osiągnięte przez Spółkę z tytułu opłat pobieranych za jego zużycie. Sytuację taką może jedynie zmienić poszukiwanie przez władze gminy strategicznego odbiorcy, który zużywałby duże ilości gazu na cele produkcyjne i technologiczne. Z uwagi na duże zubożenie społeczeństwa, wątpliwe jest również używanie gazu do ogrzewania pomieszczeń w indywidualnych gospodarstwach. Z tego względu gazyfikacja gminy w najbliższych latach jest ekonomicznie nieuzasadniona.

Ciepłownictwo

Docelowo nie przewiduje się zmian w sposobie zaopatrzenia miasta w ciepło. Źródłem zaopatrzenia budownictwa wielorodzinnego w ciepło pozostaną miejska ciepłownia, lokalne kotłownie, oraz indywidualne źródła ciepła.

Ustalono następującą hierarchię zadań realizacyjnych:

- należy dążyć do stopniowej likwidacji lokalnych kotłowni, zwłaszcza kotłowni położonych w zasięgu ekonomicznej opłacalności miejskiej ciepłowni,
- założono, że projektowane budownictwo jednorodzinne zaopatrywane będzie w ciepło z indywidualnych źródeł opartych na ekologicznych paliwach, a więc na energii elektrycznej, gazie i oleju opałowym,

- modernizacja lokalnych kotłowni oraz indywidualnych źródeł ciepła na terenie miasta i terenach wiejskich na rzecz nowoczesnych systemów grzewczych, wykorzystujących ekologiczne paliwa takie jak energia elektryczna, olej opałowy, gaz, odnawialne źródła energii itp.

Projektowane tereny rozwojowe, przewidziane pod lokalizację zabudowy mieszkaniowej winny być zaopatrywane w ciepło z indywidualnych źródeł opalanych wyłącznie ekologicznymi paliwami.

Specyficzną cechą systemu ciepłowniczego miasta jest możliwość wytwarzania znacznej ilości energii cieplnej w źródle. Rezerwa ta umożliwi podłączanie nowych odbiorców jeszcze przez szereg kolejnych lat, przy odpowiednio prowadzonej gospodarce remontowej. Z uwagi na znaczą rezerwę mocy cieplnej nie zachodzi konieczność rozbudowy źródła, a wręcz odwrotnie należy prowadzić działania mające na celu pozyskiwanie nowych odbiorców.

Telekomunikacja i radiokomunikacja

Praktycznie telefonizacja na obszarze miasta i gminy została zakończona. Obecnie występują sporadyczne przypadki podłączania nowych abonentów do sieci telekomunikacyjnej. Wysoki wskaźnik telefonizacji ma wpływ nie tylko na poprawę warunków życia mieszkańców, ale jest również postrzegany jako element konkurencyjności inwestycyjnej i warunek wdrażania nowych technologii między innymi rozwoju internetu i usług towarzyszących. Wskaźnik ten ma więc ważne znaczenie marketingowe i powinien być wykorzystywany w działalności promocyjnej gminy.

7.3. OBRONA CYWILNA

- a) przy projektowaniu wszystkich nowych i przebudowywanych obiektów należy zapewnić możliwość przystosowania oświetlenia wewnętrznego oraz zewnętrznego dla potrzeb obrony cywilnej,
- b) na terenach zwartej zabudowy mieszkaniowej należy projektować i realizować studnie publiczne - awaryjne dla zaopatrzenia ludności w wodę na wypadek unieruchomienia wodociągu komunalnego z zachowaniem warunków określonych w przepisach szczególnych,
- c) wszystkie zakłady pracy powinny przewidzieć zabezpieczenie, możliwości ukrycia przed zagrożeniami czasu pokoju i wojny najliczniejszej pracującej zmiany w zakładzie, a wszyscy mieszkańcy w ramach swoich domów mieszkalnych.

- d) dokumentacja projektowa, od której przepisy szczególne wymagają, uwzględnienia zagadnień obrony cywilnej, na każdym etapie jej opracowania podlega uzgodnieniu z odpowiednim organem ds. obronności.

8. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

- realizacja inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej w celu poprawy standardów zamieszkania w istniejących zasobach oraz tworzenia warunków do dalszego rozwoju gminy,
- realizacja inwestycji z zakresu infrastruktury społecznej głównie szkolnictwa podstawowego, opieki zdrowotnej, pomocy i opieki społecznej, sportu,
- realizacja mieszkań socjalnych poprzez budowę nowych obiektów lub adaptację istniejących obiektów komunalnych,
- sukcesywna przebudowa i rozbudowa istniejących dróg gminnych i ulic lokalnych,
- budowa nowych gminnych ulic zbiorczych i lokalnych,
- realizacja spójnej sieci tras rowerowych,
- przeciwdziałanie skutkom bezrobocia poprzez tworzenie prawa miejscowego sprzyjającego utrzymaniu i powiększeniu liczby miejsc pracy, organizowanie różnych form aktywizacji bezdomnych,
- działania na rzecz obszarów zieleni miejskiej poprzez ochronę i porządkowanie istniejących oraz tworzenie nowych obszarów a także rozbudowę i budowę urządzeń sportowo-rekreacyjnych,
- działania na rzecz szerszego wykorzystania walorów rekreacyjnych wynikających z położenia „nad Wisłą” poprzez właściwe zagospodarowanie terenów, uruchomienie przeprawy promowej itp.,
- działanie na rzecz rozwoju turystyki krajoznawczej poprzez wytrasowanie szlaków turystyki rowerowej, pieszej i wodnej w powiązaniu z siecią ponadlokalną,
- promocja gminy poprzez utworzenie i eksploatację banku danych, współpracę z miastami bliźniaczymi.

9. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z

USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST. 1

Zadania ponadlokalne przewidziane w planie zagospodarowania przestrzennego woj. kujawsko – pomorskiego (uchwalonym uchwałą nr XI/135/03 Sejmiku Samorządowego Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 26 czerwca 2003 r.)

1) w zakresie komunikacji:

- modernizacja i rozbudowa drogi krajowej nr 10 Lubieszyn – Szczecin – Bydgoszcz – Toruń – Płońsk docelowo do parametrów drogi ekspresowej S-10 Szczecin – Płońsk (Warszawa)
- modernizacja drogi wojewódzkiej nr 394 droga nr 397 – Solec Kuj. Przyłubie, (ul. Bydgoska, Plac Jana Pawła II, ul. Toruńska),
- modernizacja drogi wojewódzkiej nr 397 Otorowo – Makowiska,
- modernizacja drogi wojewódzkiej nr 249 Czarnowo – rz. Wisła – Solec Kuj. – droga krajowa nr 10 (ul. Żeglarska, ul. 23 Stycznia, ul. Leśna),
- modernizacja drogi wojewódzkiej nr 204 Stacja kolejowa Solec Kuj. – droga nr 249 (ul. Garbary),
- modernizacja linii kolejowej znaczenia państwowego nr 18 Piła-Bydgoszcz-Toruń-Kutno,
- utrzymanie i niezbędna modernizacja hydrotechniczna rzeki Wisły jako śródlądowej drogi wodnej (obecnie w II klasie żeglownej).

2) w zakresie energetyki:

- docelowa adaptacja w mieście głównego punktu zasilania (GPZ) 110/15kV,
- adaptacja istniejących linii najwyższych napięć (220 kV) i wysokich napięć (110 kV):
 - linii 220 kV (docelowo 400 kV) relacji Bydgoszcz Zachód – Bydgoszcz Jasiniec,
 - linii 220 kV relacji Pątnów – Bydgoszcz Jasiniec – Gdańsk,
 - linii 220 kV relacji Pątnów – Bydgoszcz Jasiniec – Grudziądz,
 - linii 110 kV relacji EC II Bydgoszcz – GPZ Solec Kujawski,
 - linii 110 kV relacji GPZ Nowa Wieś Wielka – GPZ Solec Kujawski

3) w zakresie gazownictwa:

- adaptacja gazociągu wysokiego ciśnienia DN-250 relacji Gniewkowo - Bydgoszcz,
- adaptacja gazociągu wysokiego ciśnienia DN-200 relacji Makowiska -Solec Kuj.

- adaptacja istniejących 2 stacji redukcyjno-pomiarowych I w Solcu Kuj. I w Makowiskach,
- 4) w zakresie gospodarki wodno-ściekowej:
 - realizacja układu kolektorów i kanałów kanalizacji sanitarnej i deszczowej oraz przepompowni ścieków i systemów podczyszczalni wód opadowych w mieście, a także dla terenów przyległych do miasta, których system odprowadzania ścieków może być połączony z układem miejskim.
- 5) inne:
 - zachowanie korytarzy ekologicznych zapewniających ciągłość między obszarami prawnie chronionymi w tym w Dolinie Wisły i w Dolinie Noteci,
 - rewaloryzacja historycznych układów urbanistycznych (60 miast i miejscowości),
 - przygotowanie terenów pod Park Przemysłowy w Solcu Kujawskim

Niezależnie od powyższego Studium stwarza potencjalną możliwość realizacji stopnia wodnego lub przeprawy „Solec Kujawski”.

Ponadto – zgodnie z przyjętą koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 planowana jest budowa dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Jasiniec-Pątnów – wskazano na rysunku studium.

10.OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 400 M² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

Plany miejscowe sporządzać w każdym przypadku, gdy mają zastosowanie odrębne przepisy prawne, a przewidywane zmiany przeznaczenia nie są sprzeczne z wytyczonymi kierunkami zagospodarowania przestrzennego oraz nie będą stanowić zagrożenia dla sąsiednich terenów.

W studium wskazuje się obszary rozmieszczenia wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m², dla których sporządzenie miejscowych planów jest obowiązkowe. Ponadto przy realizacji inwestycji oprócz ustaleń miejscowych planów należy spełnić wymogi przepisów szczególnych dla tego rodzaju inwestycji tj. ustawy o tworzeniu i działaniu wielkopowierzchniowych obiektów handlowych.

W studium nie wskazuje się obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości.

11.OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE

W granicach opracowania studium określono obszary stanowiące potencjalne tereny rozwojowe – wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze oraz tereny zainwestowane - wymagające uporządkowania, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

Granice obszarów wrysowano na rysunku studium w skali 1:10 000 stanowiącym załącznik nr 4 (graficzny) do niniejszego studium.

Ponadto dopuszcza się sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w terenach zainwestowanych miasta i wsi w miarę potrzeb i w granicach określonych stosowną uchwałą Rady Miejskiej a także na potrzeby rozbudowy i budowy nowej infrastruktury technicznej – w tym, dróg oraz terenów związanych z usytuowaniem istniejących i projektowanych linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia i najwyższych napięć.

12.OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

Układ hydrograficzny terenu gminy Solec Kujawski tworzą:

- Kanał „A” Łęgnowo z przepompownią do rzeki Brdy,
- rzeka Wisła wraz z lewobrzeżnym przyrzeczem i Strugami Młyńską, Otorowską i Solecką,
- Kanał Zielona Struga i jej dopływ Kanał Chrośna oraz rowy melioracji szczegółowych w zlewni tych Kanałów

Miasto i Gmina Solec Kujawski położone są nad Wisłą i w jej dorzeczu. Wisła przepływa wzdłuż obszaru gminy na odcinku ca 16 km (włącznie z trasą wzdłuż miasta Solca Kujawskiego). Jest rzeką uregulowaną, na odcinku od km 751 do 768 koryto umocnione ostrogami i opaskami faszynowo- kamiennymi o nachyleniu skarp (tych umocnień) 1:1,5 do 1:2, szerokości w koronie 3,0 m i wysokości 4,0 m.

Omawiany odcinek Wisły ma niewielki spadek, co powoduje akumulację rumowiska. Szerokość rzeki wynosi 300 – 500 m, a głębokość 3 – 5 m. Średni roczny przepływ rzeki w przekroju wodowskazowym w Toruniu wynosi 975 m³/s.

Charakterystyczne stany wód Wisły

Wodowskaz	km rzeki	Stany wody (odczyt na łacie) cm
-----------	----------	-----------------------------------

		Rzędna „zera” wodowskazu m npm	Średnia niska woda	Stan ostrzegawczy	Stan alarmowy
Toruń	734,7	31,981	181	530	650
Solec Kujawski	762,0	27,350	175	510	620
Fordon	774,9	24,740	187	530	650

Należy zwrócić uwagę, że rzeka w obszarze gminy znajduje się w strefie oddziaływania stopnia wodnego we Włocławku. Obserwuje się dobowe wahania stanów wody spowodowane szczytowo- interwencyjną pracą elektrowni wodnej na stopniu we Włocławku

Lewobrzeżne przyrzecze Wisły na terenie gminy obejmuje: część Niziny „Łęgnowo-Otorowo”. Granice niziny stanowią od północy wał przeciwpowodziowy cofkowy kanału ściekowego „ZACHEM-u”, od wschodu wał przeciwpowodziowy rzeki Wisły, od południa wał przeciwpowodziowy cofkowy wzdłuż Strugi Młyńskiej i od zachodu tory kolejowe Bydgoszcz- Solec Kujawski. Przez teren centralnie przebiega szosa Bydgoszcz- Solec Kujawski. Nizina odwadniana jest przez Kanał „A” z siecią rowów melioracji szczegółowych. W okresie wysokich stanów Wisły woda z kanału jest przepompowywana do Wisły za pomocą przepompowni w Łęgnowie.

-terasa zalewowa Wisły od Przyłubia do Otorowa zasilana również przez wody podziemne wypływające spod krawędzi wyższych teras wiślanych ze Strugami Młyńską, Otorowską i Solecką,

-obrzeże doliny, które jest przejściem terasu na wysoczyznę,

-wysoczyzna ograniczona z kierunku wschodniego zlewnią Noteci – zlewnie cząstkowe Kanału Złotnickiego i Kanału Noteckiego w dorzeczu Odry.

Nizina” Łęgnowo-Otorowo” jest położona na lewym brzegu Wisły w km 765,5 do 770,5. Obszar jest chroniony wałem przeciwpowodziowym. Położona w bezpośrednim sąsiedztwie Bydgoszczy. Odwadniana jest przez Kanał "A" administrowany przez Kujawsko- Pomorski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych we Włocławku. Kanał przebiega centralnie i odbiera wody z sieci melioracji szczegółowych utrzymywanych przez Gminną Spółkę Wodną w Solcu Kujawskim. Przy niskich stanach wody Wisły wody melioracyjne odpływają grawitacyjnie. Przy podniesionym stanie odprowadzenie wód następuje do rzeki Brdy za pomocą pompowni zlokalizowanej w Bydgoszczy- Łęgnowie zlokalizowanej przy szosie prowadzącej do miasta z Solca Kujawskiego.

OCHRONA PRZECIWPOWODZIOWA

Główne zagrożenie powodziowe dla terenu gminy Solec Kujawski (i dzielnicy miasta Bydgoszczy-Łęgnowa) stanowi rzeka Wisła w dolinie Łęgnowo- Otorowo o powierzchni 890 ha, chronionej wałem przeciwpowodziowym o długości 7,8 km. Na obszarze chronionym znajduje się 177 zabudowań, 14 km dróg, 3 szkoły, zamieszkuje go ca 1000 osób.

Pompownia Łęgnowo zlokalizowana przy szosie Bydgoszcz- Solec Kujawski w km rzeki Wisły 770,5. Zainstalowane są dwa agregaty pompowe o wydajności po 1,25 m³/s i wysokości podnoszenia H = 6,5 m. Jedna z pomp - awaryjna. Pompownia pracuje okresowo, przy wysokich stanach wody w Wiśle, zamykających odpływ grawitacyjny z kanału A Pompownia włącza się do pracy przy rzędnej lustra wody Wisły 29,31 m npm.

Przy niskich stanach wody odpływ odbywa się poprzez dwa rurociągi stalowe Ø1000 mm, trasa ich przebiega pod kanałem ściekowym „Zachemu” i kończy się w komorze zrzutowej, która zlokalizowana jest nad brzegiem starego koryta rzeki Brdy i od tej strony zaopatrzone są klapami zwrotnymi.

Ponadto zagrożenie powodziowe występuje na terenie nieobwałowanej doliny Wisły rejonów: Solec Kujawski (obszar zalewowy 199 ha, 6 zabudowań, 2,5 km dróg, 1 szkoła, zamieszkiwana przez 30 osób) i Przyłubie (obszar zalewowy 585 ha, 11 zabudowań, zamieszkiwana przez 30 osób).

Stany ostrzegawcze i alarmowe na rzece Wiśle

Wodowskaz	Km rzeki	Rzędna „ zera” wodowskazu m npm	Stany wody (odczyt na łacie) cm	
			Stan ostrzegawczy	Stan alarmowy
Toruń	734,7	31,981	530	650
Solec Kujawski	762,0	27,350	510	620
Fordon	774,9	24,740	530	650

Zgodnie z działem V ustawy - Prawo Wodne ochrona przed powodzią jest zadaniem organów administracji rządowej i samorządowej. Ochronę tę należy realizować poprzez:

- zachowanie i tworzenie wszelkich systemów retencji wód, budowę i rozbudowę zbiorników retencyjnych, suchych zbiorników przeciwpowodziowych oraz polderów przeciwpowodziowych,
- racjonalne retencjonowanie wód oraz użytkowanie budowli przeciwpowodziowych, a także sterowanie przepływami wód,
- funkcjonowanie systemu ostrzegania przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze i hydrosferze,
- kształtowanie zagospodarowania przestrzennego dolin rzecznych oraz terenów zalewowych, budowanie oraz utrzymanie wałów przeciwpowodziowych, a także kanałów ulgi.

Tereny zagrożone powodzią; teren obwałowany

- m. Otorowo pow. og. 612,5 pow. zagrożona powodzią 302,5 ha na dł. rzeki 3 km,
- na terenie zalewowym znajduje się ok. 25 zabudowań i zamieszkuje ok. 100 osób,
- do ewakuacji planuje się ok. 11 osób z 5 budynków

Teren nieobwałowany

- m. Solec Kujawski pow.og. 1865 ha pow. zagrożona powodzią 187 ha, na dł. rzeki 5 km, na terenie zalewowym znajduje się ok. 43 budynki i w których zamieszkuje ok. 195 rodzin /tj. 669 osób/ do ewakuacji planuje się 10 rodzin /ok. 40 osób/ z 12 budynków
- m. Przyłubie powierzchnia og. 12501 ha pow. zagrożona powodzią 585 ha, na dł. rzeki 7 km, na terenie zalewowym znajduje się ok. 40 budynków w których zamieszkuje 43 rodziny /tj. ok. 241 osób/ do ewakuacji planuje się wszystkich mieszkańców.

Teren międzywala

- m. Otorowo pow. og. 127,5 ha ,pow. zagrożona powodzią 127,5 ha zamieszkuje 1 osoba , znajduje się 1 budynek – do ewakuacji

W 2003 roku, zgodnie z art.82, pkt.1 ustawy Prawo wodne (IMGW Oddział Morski w Gdyni i Oddział Poznań na zlecenie RZGW Gdańsk „Wyznaczenie granic bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych”- gdzie wyznaczono zasięg stref zagrożenia powodziowego dla Miasta i Gminy Solec Kujawski na mapach w skali 1:10 000)- wyznaczono obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi, które obejmują;

- **obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią**, tj. tereny między wałem przeciwpowodziowym a linią brzegu oraz strefę przepływów wezbrań powodziowych, określoną w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na podstawie studium, określającego w szczególności granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią;
- **obszary potencjalnego zagrożenia powodzią**, obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku;
 - a) przelania się wód przez koronę wału przeciwpowodziowego,
 - b) zniszczenia lub uszkodzenia wałów przeciwpowodziowych;
 - c) zniszczenia lub uszkodzenia budowli piętrzących albo budowli ochronnych pasa technicznego.

7.	Struga Solecka		Piętrzenie do nawodnień	Próg piętrzący	0,80
8.	Struga Solecka		Piętrzenie do nawodnień	j.w.	0,80

Na rysunku studium w skali 1:10 000, stanowiącym załącznik nr 4 do niniejszego studium, wyznaczono tereny zalewowe jako obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią. Na ich obszarze obowiązują ściśle zakazy inwestycyjne – jedynie w przypadkach uzasadnionych można ubiegać się o zwolnienie z zakazu, które wydawane jest w formie decyzji przez Dyrektora RZGW, na podstawie art. 40 ust. 3 oraz art. 82 ust. 3 ustawy Prawo Wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 ze zm.). Powyższe zwolnienie z zakazu dotyczy również inwestycji związanych z budową nowych obwałowań.

Wszelkie zainwestowanie wzdłuż krawędzi skarpy (zbocze doliny Wisły) ze względu na zagrożenie ruchami masowymi ziemi, wymaga szczegółowego rozpoznania geologiczno-inżynierskiego.

Należy rozważyć możliwość ochrony przed powodzią terenów niechronionych dotychczas wałami przeciwpowodziowymi, poprzez np. budowę obwałowań tzw. letnich, chroniących użytki rolne przed wysokimi stanami wody rzeki Wisły.

13. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY

1. Na obszarze gminy występują udokumentowane złoża surowców naturalnych - kruszywa naturalnego - o zasobach pozwalających na ich eksploatację na skalę przemysłową. Eksploatowane są, złoża w rejonie Solca Kujawskiego, Przyłubia i Otorowa. Przewiduje się dalsze pozyskiwanie kruszywa ze złoża w zachodniej części miasta.

Wydobywanie surowców

Lp.	Nazwa złoża, lokalizacja złoża	Rodzaj kopaliny	Powierzchnia złoża (ha)	Zasoby m ³	Okres ważności koncesji
Eksploatacja na podstawie koncesji Starosty Bydgoskiego					
1.	„Chrośna I”	Torf	1,39	36,76 tys.	10.09.2009 r.
2.	„Makowska II”	Kruszywo naturalne	1,9		31.08.2028r.
3.	„Makowska III”	Kruszywo naturalne	2,26		31.12.2009r.

Dość powszechnym surowcem są gliny, najczęściej piaszczyste, rzadziej pylaste lub ciężkie, z domieszką frakcji żwirowej. W ich stropie występuje silniejsze zapiaszczenie i odwapnienie. Ich miąższość jest różna. Są one wykorzystywane na potrzeby lokalne przez miejscową ludność. Nadają się do produkcji cegły pełnej klasy 50 lub wyższej. Z kruszyw naturalnych na terenie gminy występują piaski, pospółki i żwiry. Torfy eksploatowane są przez miejscową ludność jako materiał opałowy. Do produkcji materiałów izolacyjnych są mało przydatne. Kopaliny na terenie gminy wydobywane są w sposób niezorganizowany na potrzeby lokalne. Taki sposób ich wykorzystywania nie pokrywa potrzeb gminy w zakresie materiałów budowlanych i drogowych.

2. Prowadzenie wydobywania kopaliny przez rolników, na podstawie uzyskanych koncesji, na terenach rolnych o niskiej klasie bonitacyjnej gleb jest możliwością pozyskiwania z tej działalności dodatkowych dochodów (dla rolnika jak i dla gminy).

3. Dopuszcza się eksploatację kopalin pospolitych na podstawie uzyskanych koncesji geologicznych.
4. W świetle obowiązujących przepisów – Ustawa o ochronie przyrody (Dz. U Nr 92, poz. 880) na terenach objętych formą ochrony, zakazuje się m. in.:
 - pozyskiwania skał, w tym torfu oraz skamieniałości,
 - wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu,
 - likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych.
5. Działania mające na celu ochronę zasobów kopalin powinny polegać na:
 - ochronie złóż kopalin poprzez racjonalną gospodarkę surowcową,
 - ochronie terenów, na których występują zasoby perspektywiczne.

14. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

- a) racjonalne wykorzystywanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej uwzględniające dostosowanie kierunków produkcji rolnej, technologii produkcji i poziomu jej intensywności do walorów przyrodniczych danego obszaru.
- b) stymulowanie rozwoju różnych form przedsiębiorczości szczególnie w przetwórstwie rolno-spożywczym i w działalnościach związanych z rolnictwem i jego otoczeniem (przechowywanie i konserwacja surowców rolniczych),
- c) wyłączenie z produkcji rolnej gruntów nie wykorzystywanych rolniczo,
- d) promowanie środowiskowotwórczej funkcji lasów mającej na celu zrównoważoną gospodarkę leśną i rolną, służącą, mieszkańcom i przyjazną, dla środowiska przyrodniczego,
- e) wspieranie działań producentów rolnych na rzecz samoorganizowania się w grupy producenckie, menedżerskie i marketingowe (pomoc w zakresie systemów informacji, szkoleń, organizacyjno — prawna),
- f) zwiększenie koncentracji i specjalizacji produkcji rolnej na terenach najbardziej przydatnych rolniczo, wyznaczenie priorytetowych kierunków lokalnej produkcji o największych szansach rozwoju,
- g) zwiększenie konkurencyjności lokalnych produktów rolnych poprzez wdrażanie nowych proekologicznych technologii jak również poprawa standardów sanitarnych i jakościowych w produkcji żywności oraz wspierania postępu technicznego i

biologicznego w produkcji rolnej,

- h) stymulowanie rozwoju infrastruktury technicznej oraz modernizacji i restrukturyzacji gospodarstw rolnych na rzecz tworzenia wielofunkcyjnego modelu wsi dzięki większemu zatrudnieniu w rzemiośle, usługach, turystyce i rekreacji (agroturystyka),
- i) tworzenie sprzyjających warunków dla podniesienia poziomu wykształcenia młodzieży wiejskiej i restrukturyzacji szkolnictwa i doradztwa dostosowanego do zmienności rynku pracy i lokalnych potrzeb gminy,
- j) przeciwdziałanie dalszej degradacji i zanieczyszczeniu środowiska przyrodniczego (gleb) i wspieranie działań na rzecz rekultywacji gruntów,
- k) wskazana stopniowa zmiana nośników - na rzecz paliw o niskiej zawartości siarki (gazu ziemnego, gazu propan - butan, oleju opalowego, elektryczności).

Główne zadania dla leśnictwa sprowadzają się do:

- konieczności zachowania trwałości lasów i ciągłości wykorzystania ich wielostronnych funkcji,
- poprawy stanu sanitarnego lasów,
- maksymalnego ograniczenia procesów degradujących środowiska leśne, zachowanie i odtworzenie osuszonych zbiorników śródleśnych i cieków,
- ograniczenie zrębów zupełnych.
- zalesienia nieużytków i gleb niskich klas, spełniających wymogi przepisów szczególnych i odrębnych.

15. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY (DZ. U. NR 41, POZ. 412 ORAZ Z 2002 R. NR 113, POZ. 984 I NR 153, POZ. 1271);

nie występują

16. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENIA, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI

W gminie istnieje problem dokonania rekultywacji:

- składowiska odpadów komunalnych w Solcu Kujawskim przy ulicy Toruńskiej 97 ;
- terenu po byłym Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowo-Usługowym „Nasycalnia Drewna” w Solcu Kujawskim;
- gruntów zdegradowanych wskutek wydobycia kruszywa we wsi Przyłubie.

17. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Na rysunku studium wyznaczono tereny zamknięte bez stref ochronnych:

- teren PKP.